



ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா



மல்லிகையின் ரஸிகர்கள், ஆதரவாளர்கள்,
அபிமானிகள் யாவருக்கும் எமது தமிழ்ப்
புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.



பிப்ரல் 1977

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்

விலை சதம் :

75

Digitized by Nookarm Foundation
nookarm.org | savanarm.org



மல்லிகை

234A, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பதினாழ்வரது ஆண்டுமலர் தயாராகின்றது

ருமையான சிறுகதைகள், கனங்காத்திரமான
கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள். கவிதைகளோ
புதியவை - தித்திப்பானவை

மல்லிகை ஆண்டுமலர்கள் வைத்துப் பாதுகாக்கத்
தக்கவை. இதை இலக்கிய ரஸிகர்கள் நன்கறிவர்.

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

எமது கிளைகளில்,

நீங்கள் விரும்பும் பொருட்களைக் குறைந்த விலையில்
பெற்று மகிழ்ந்திடுவீர் என்றும்,
உங்களுக்குத் தேவையான மோட்டார் உதிரிப்பாகங்களுக்கு

புஸ்பா அன் கோ.

279, ஸ்ரான்லி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

சிறு குஷன்ஸ், தோல் குளோத் வகைகள் மற்றும்
பாத அணி உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு

நியூ புஸ்பா ஹாட்வயர்

23, ஜும்மா மொஸ்க் லேன்
off கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

*ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதிபிணைய கலைகளில் - உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
கனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.*

மல்லிகைப் பதினாழ்வரது ஆண்டு

1977

ஏப்ரல்

108

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

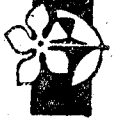
முகவரி:

ஆசிரியர் டோமினிக் ஜீவா
234-A கே. கே. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

MALLIKAI

Editor: Domiaic Jeeva
234A, K. K. S. Road,
JAFFNA.
Sri Lanka

மல்லிகையில் வரும்
கதை, கட்டுரைகளின்
பெயர்கள்
சம்பவங்கள் யாவும்
கற்பனையே
சிந்தனை, கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பொறுப்பும் அவரே



மல்லிகை

13-வது ஆண்டு மலர்

மல்லிகையின் பதினாழ்வரது ஆண்டு
மலர் தயாராகின்றது. மிகச் சிறந்த உள்ள
டக்கத்துடன் தயாராகும் இம் மலர் மற்றைய
ஆண்டுக்கேவிட, தரம் உயர்ந்ததாக உருவாகி
கப் படுகின்றது.

கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், அபிமானி
கள், சந்தாதாரர்கள், விற்பனையாளர்கள்
அனைவரையும் எம்முடன் இந்த முயற்சியில்
ஒத்துழைத்து ஊக்கமூட்டும்படி உரிமை கலந்த
அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

மல்லிகை வளர்ச்சியில் உள்ளார்ந்த ஈடு
பாடு கொண்டுள்ள நண்பர்கள் விளம்பரம்
சேர்த்துத் தர முயல வேண்டும். மலர் தயா
ரிக்கும் பாரிய பொறுப்பைச் சுமந்துள்ள
எம்மை அது அழுத்தும் சுகமையிலிருந்து சிறிது
விடுபட, இந்த உதவி இன்றியமையாததாக
அமையும் என்பதையும் ஆத்மார்ந்த தோழமை
மிக்க நண்பர்களுக்கு நினைவுபடுத்திக் கொள்ளு
கின்றோம்.

— ஆசிரியர்



அரங்கேற்றம்

சாயி — ரமணி

சாயி — ரமணி
இராஜேந்திரம் சகோ
தரிகளின் நடன அரங்
கேற்றம் மார்ச் 22-ந்
திகதி யாழ்ப்பாணம்
வீரசிங்கம் மண்டபத்
தில் வேம்படி மகளிர்
கல் லூரி அ தி ப ர்
செல்வி ஆறுமுகம்
அவர்களது தலைமை
யில் நடைபெற்றது.

திருமதி. திரிபுர
சுந்தரி யோகாநந்தத்
தின் மாணவிகளான
சாயி — ரமணி சகோ
தரிகள், மிக இளம்
ப ர ர ய த்திலிருந்தே
பரதநாட்டியம் கற்று,

அந்தக் கலையுணர்வு நன்கு பதியப்பெற்ற மாணுக்கிகள் என்பதற்கு
எள்ளளவும் சந்தேகத்திற்கேயிடமில்லாமல் அன்று தமது கலைத்
திறனை வெளிக்கொணர்ந்தார்கள்.

தோடையமங்களம். ஸ்ரீ ஞானஸ்பேசர் ஸ்தோத்திரத்துடன்
ஆரம்பமான நடனக்கச்சேரி அலாரிப்பு, ஜதீஸ்வரம் ஆகியவற்றுட்
னேயே களை கட்டி விட்டது. தன்யாசி ராக வர்ணம் அன்றைய
நிகழ்ச்சிகளுள் மிக உயர்ந்த நிலைபெற்றது. கச்சேரிக்கென்று தெரிவு
செய்யப்பட்ட உருப்படிகள் மிகவும் தரமானவைகளாகவும், நிதா
னமாக, அழகாக அமைந்த போதிலும் 'துக்கடாக்கள்' சற்று
அதிகமாகி விட்டதைக் கவனிக்கக்கூடியதாயிருந்தது.

நட்டுவாங்கம் செய்த திருமதி திரிபுரசுந்தரி, பாட்டுக் கள்
பாடிய ஈஸ்வரி புஷ்பராஜா, ஜானகி கோபால் குமாரசாயி ஆகியோ
ரும், கச்சேரியின் வெற்றிக்கு தூண்களாயமைந்தனர். வி. கே.
குமாரசாயியின் வயலினும் ஏ. எஸ். இராமநாதனின் மிருதங்கமும்
நன்றாக அமைந்தபோதிலும், அன்று மிருதங்கத்தில் தாள, வய
நுட்பங்கள் எதிர்பார்த்த அளவு ஒலிக்கவில்லை. மேடை நிர்வாகம்
முதலிய பொறுப்புக்களையும் திரு. இராம் குமாரசாயி அவர்கள்
கச்சிதமாகக் கையாண்டிருந்தார். 'ஏழு ஆண்டு இயற்றி, ஓர்ரான்
டில் சான்றோர்க்குக் காட்டல் வேண்டி', சாயி — ரமணி சகோதரி
கள் அன்று அரங்கேறியதுடன் அவர்களுக்குக் கலை வாழ்வில் புதிய
சகாப்தம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. வளர்க அவர்கள் கலை.

— வீசம்



புதிய முன்னணியின் தோற்றம்

ஒரு நவ இலங்கையை உருவாக்குவது நிச்சயம்!

இடது சாரிகளையும் ஜனநாயக சக்திகளையும் உள்ளடக்கிய
ஒரு புதிய சக்தி மிகுந்த முன்னணி ஒன்று உருவாகி வருவதை
இந்த நாடு இன்று மிக ஆவலாக எதிர்பார்த்திருக்கின்றது.

நாட்டின் இன்றைய முற்போக்கு அரசியல் தேவையை வெண்
நெடுப்பதற்காக உருவாக்கப்படவுள்ள இந்தப் புதிய முன்னணி
மாபெரும் தொழிலாளர் தினத்தன்று தனது எதிர்காலத் திட்டத்
தையும் தேர்தல் வாக்குறுதிகளையும் வெளியிட இருக்கின்றது.

இந்த மகத்தான புதிய முன்னணியின் அரசியல் பிரவேசத்தை
மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம், நாம்.

நமது நாட்டுக்கு இப்படியான முன்னணி அமைப்புக்கள்
புதியவை அல்ல.

சென்ற 1970 மேமாத தேர்தல் காலத்தில் முக் கூட்டணி
என்ற பெயரில் ஸ்ரீ லங்கா — சமஜமாஜ — கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள்
ஒரு குறைந்த பட்ச திட்டத்தை மக்கள் முன் வைத்து இந்த
நாட்டு மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சி பீடமேறி
யதை நாடே நன்கறியும்.

அதன் பின்னர் ஆட்சியதிகார முக்கிய பிரிவினரிடம் ஏற்பட்ட
வலதுசாரிப் போக்கும், பெருங் கட்சி மனப்பான்மையும் இடது
சாரிகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்ற நெருக்குவாரமும் சேர்ந்து
படிப்படியாக அந்த முக் கூட்டணி சீர்குலைக்கப்பட்டுச் செத்
தொழிந்தது.

இன்று புதிய கட்டத்தில் நாடு தியங்கி நிற்கின்றது. இந்தத்
தயக்க — மயக்கத்தைப் போக்கடித்து புதிய நம்பிக்கைகளையும்
புதிய வலுவையும் உற்சாகத்தையும் முன் நிறுத்தி இந்தப் புத்தி
ளம் முன்னணி கட்டப்பட்டு வருவதை நாட்டு மக்கள் சகலரும்
நம்பிக்கை முனைப்புடன் ஆவதானித்து வருகின்றனர்.

கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து பல்வேறு அரசியல் பாடங்களைப் படித்துத் தெளிவு பெற்றுள்ள மக்கள் தனிக் கட்சிப் பெரும்பான்மையல்ல, முற்போக்கு முன்னணிகள்தான் வருங்காலத்தில் நாட்டை ஆள முடியும் என்ற யதார்த்த முடிவுக்கு வந்துள்ளனர்.

இந்த யதார்த்த ரீதியான மக்கள் முடிவுக்கு ஸ்தூலமாக உருவம் கொடுத்து உருவாக்கப் பட்டுள்ளதே இந்தப் புதிய முன்னணி என நாம் உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

நாட்டில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இன்று தலைதூக்கியுள்ளன.

தமிழ் மக்களினது நியாயமான கோரிக்கைகள் இன்று இலங்கையின் சகல அரசியல் கட்சிகளாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

வெறும் தேர்தல் தந்திரோபாயத்துக்கான லாப வரவாக இதைக் கருதிச் செயல்படாமல் இந்தப் பிரச்சினையின் அடி ஆதாரத்தைப் புரிந்து கொண்டு அடித் தளத்திலேயே இதைத் தீர்க்கக் கூடிய தத்துவ நெறிப்பாடும் அநுபவ முதிர்ச்சியும் மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டமும் கொண்ட பாரம்பரிய தலைவர்களை உள்ளடக்கிய இந்தப் புதிய முன்னணி தேசத்தின் சகல பகுதி மக்கள் முன் தனது தீர்க்கமான திட்டங்களையும் கருத்துக்களையும் முன் வைத்து தெளிவுபடுத்தும் என உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

அத்துடன் இந்த நாட்டைத் தமது உழைப்பாலும் உதிரத் தாலும் உருவாக்கிவரும் தொழிலாளி — விவசாயி மக்களின் வாழ்க்கை ஈடேற்றத்துக்கான நோக்கங்களை நாடு தழுவிய இயக்கமாக நடத்தி மக்கள் மத்தியில் புதிய அரசியல் செல்வாக்கு மிக்க சக்தியாக உருவாக்கி நாட்டை நல்வழியில் நடத்திச் செல்லும் எனவும் பூரணமாக ஒப்புக் கொள்ளுகின்றோம்.

இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சியையும் நிலைமைகளையும் அநுபவங்களையும் ஒருங்கு சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது ஓர் உண்மை துலாம்பரமாகத் தெரிகிறது.

இனி வருங்காலத்தில் கூட்டு முன்னணி அமைப்புகளின் மூலம் தான் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற முடியுமே தவிர, தனிக் கட்சி — அது எவ்வளவுதான் வல்லமை பொருந்தியதாக இருந்தாலும் — மூலம் ஆட்சியை எட்டிப் பிடித்துவிட முடியாது என்ற ஸ்தூலமான எதார்த்தத் தன்மை நம் முன்னே தெளிவாகத் தெரிகிறது.

முன்னணி எனக் குறிப்பிடும்போது சந்தர்ப்பவாதிகள், பிற்போக்குக் கூட்டத்தினரும் முன்னணி பற்றிப் பேசலாம்; ஒன்று படலாம்: முற்போக்குத் திட்டங்களை முன்வைத்து இடதுசாரிகள், ஜனநாயக சக்திகளுடன் ஒன்றுபட்டு இயக்கம் நடத்தி ஆட்சியை காரத்தைக் கைப்பற்றலாம்.

புதிய கூட்டு முன்னணி இரண்டாவதாக நாம் குறிப்பிட்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் முன்னேறி மக்கள் சக்தியை ஒன்று திரட்டி மிகப் பெரும் சாதனையை அரசியல் உலகில் வென்று காட்டும் என நாம் திடமாக நம்புகின்றோம்.

அநுபவ முத்திரைகள் — 3

மேதைக் கிறுக்கு

டொமினிக் ஐவா

நான் ஒரு மைனா வளர்த்து வந்தேன்.

அதற்கு நான் சாப்பிடும் உணவு வகைகளில் எல்லாவற்றையும் தின்னப் பழக்கியிருந்தேன். அது நான் கொடுக்கும் உணவுகளையே தின்று தின்று செழித்து வளர்ந்து வந்தது.

ஒரு நாள் சைவக் கிளப்பில் காலை உணவைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு இடியப்பத் துண்டைப் பிய்த்தெடுத்து பேப்பர் துண்டொன்றில் சுற்றி, அங்கு மிங்கும் பார்த்துவிட்டு சட்டைப் பைக்குள் வைத்துக் கொண்டேன். தனியாக இடியப்பம் வாங்குவதானால் 10 சதம் தேவை. அது தேவையற்றது. ஒரு கிறு துண்டு போதும் என்ற காரணமே என்னை இப்படிச் செய்யத் தூண்டியது. சிக்கனமும் ஒரு காரணம்.

இது நடந்து ஒரு வாரம் சென்றிருக்கும்.

ஒருநாள் யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபல கல்லூரி ஒன்றில் படிப்பித்து வரும் பட்டதாரி நண்பன் என்னைச் சந்திக்க வந்திருந்தான்.

'ஒரு கிழமைக்கு முந்தி ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது அங்குமிங்கும் பார்த்துவிட்டு, இடியப்பத்தைப் பிய்த்துப் பைக்குள் போட்டுக் கொண்டாயா?' என அவன் திடுதிப்பெனக் கேட்டான்.

நான் இந்தச் சம்பவத்தையே மறந்து விட்டிருந்தேன். யோசித்துப் பார்த்து 'ஓமோம்!' என ஒப்புக் கொண்டேன். 'அதைப் பற்றி ஏன் கேட்கிறாய்' என வினவினேன்.

சம்பவத்தின் காரணத்தைப் பற்றி அவன் விளக்கம் கேட்டான்: நான் மைனாவுக்கு வைப்பதற்கு இடியப்பத் துண்டொன்றை எடுத்தித் பக்குவப்படுத்தியதை விளங்கப்படுத்தினேன்.

அவன் சிரித்து விட்டுச் சொன்னான்: 'என்னுடன் படிப்பிக்கிற மாஸ்டர் ஒருவரும் அந்தச் சைவக் கிளப்புக்கு அன்று வந்தாராம். என்னை அவருக்குத் தெரியுமாம். நீ செய்த இந்த விசித்திரப் பழக்கத்தைப் பார்த்து விட்டு ஒரு கணம் அவர் திகைத்துப் போய் விட்டாராம். பின்னர் ஓ! மேதைகளுக்கு இந்த மாதிரி விசித்திரப் பழக்கங்கள் இருக்கலாம் தான் போலும் என நினைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டாராம். இதை இன்று எனக்குச் சொல்லி இதைப் பற்றியே என்னிடம் கேட்டார்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சிரித்தான் அந்த நண்பன்.

நானும் சிரித்துக் கொண்டேன்.

நாம் உலகத்தைப் பற்றி அசட்டையாக இருக்கலாம். நம்மைப் பற்றி உலகம் மிகக் கவனமாக உற்று நோக்கி வருகின்றது என்ற உண்மையை நான் அன்றிலிருந்து உணர்ந்து கொண்டேன். அதற்காக எனது இயல்புப் பண்பை மாற்றிக் கொண்டேனென்பதல்ல. பொது இடத்தில் மிக நிதானமாக நடந்து கொள்ள இது வழிசமைத்துள்ளது என்பதே பொருந்தமான படிப்பினையாகும்.

யஷ்பால் — கிஷன் சந்தர்

மகத்தான இரு இந்தியப் புத்தல்வர்கள் இவர்கள். இவர்கள் இருவரும் தலைசிறந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னோடிக் கலைத் தூதர்கள். நாவல், நாடகம், சிறுகதை, இலக்கிய விமரிசனம் போன்ற துறைகளில் தனித் தனியே தங்களது முத்திரையைத் தனித்துவத்துடன் பதித்தவர்கள். இளம் இலக்கியத் தலைமுறையினரின் ஆதர்ஷ புருஷர்கள். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அடியையும் போராட்டமாக எதிர் கொண்டு அதில் எதிர் நீச்சலடித்து முன்னேறியவர்கள்.

யஷ்பால் — கிஷன் சந்தர் என்ற இந்த இரு மங்காத ஒளிச் சுடர்கள் இன்று அணைந்து விட்டன.

எழுத்தேதான் சகலதும் என நம்பியிராமல் மக்களால் நடத்தப்பட்ட சகல மக்கள் இயக்கங்களிலும் நேரடியாகப் பங்கு கொண்ட இந்தத் தோழமைமிக்க படைப்பாளிகள், ஒரு புதிய சோஷலிஸ நவ இந்தியாவையே தமது எழுத்திலும் செயலிலும் கனவு கண்டனர்.

இவ்விருவரது வாழ்க்கைச் சாரமே போராட்ட அம்சங்களினால் நிரப்பப்பட்ட உள்ளடக்கமாகும்.

முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்க்க அயராது உழைத்த இவர்கள். கடைசி வரை இந்திய முற்போக்கு இயக்கங்களுக்கு விசுவாசமாக நின்றனர். தமது உழைப்பினால் ஒரு புதிய இலக்கிய இளம் பரம்பரையைத் தோற்றுவித்து நாட்டுக்களித் துள்ளினர்.

இவர்கள் இருவரும் வட இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். ஆனால் முழு இந்தியாவின் ஆத்மச் சிந்தனையையே பிரதிபலித்து நின்றனர். ஓர் 'இந்தியத்துவம்' இவர்களின் எழுத்திலும் சிந்தனையிலும் மிளிர்ந்து கொண்டிருப்பதை தரமான ரஸிகர்கள் உணர்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

முழுமையான இந்தியத்துவத்தின் வெளிப்பாடாகவே ஓர் அகில உலக சகோதரத்துவத் தன்மை — தோழமை பொலிந்த சர்வதேச ஒருமை — இவர்களிடையே காணப்பட்ட பொதுப் பண்பாகத் திகழ்ந்தது.

எனவேதான் இவர்களது இழப்பைக் கேட்டு இங்குள்ள நாமும் பெருந் துயர் கொள்ளுகின்றோம்.

நமக்கும் நமது கருத்துக்கும் நமது போராட்ட அணிக்கும் மிக மிக நெருக்கமானவர்களாக விளங்கிய இவர்கள் இருவரது இழப்புக்காகவும் மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது,

— ஆசிரியர்

பல்லக்கு

பல்லக்கில் ஏறுவதும் பல்லக்கைக் காவுவதும் நல்லறமும் அல்லறமும் நல்கு பயன்

மெய் தானோ?

ஐயமுண்டோ?

*இல்லையா பின்னே?

அறவிதிகள் செய்து வைத்தோர் யார்? சொல், சிறிது

.....

*ஏறும் மனிதர், இசைந்துடனே கூடியவர் கூறியவை போலும் அந்தக் கொள்கை எல்லாம்.

ஏறலுக்குச் சாதகமாய் மக்கள் சமூகம் அமைந்திடவே

ஓதினா நீதி உணர்ந்து.

காவும் மனிதர்

கவுரவமும்

தன்மானத் தீவிரமும் கொண்ட திசைவழியிற்

போவதற்குத் திட்டமிட்டு விட்டார்

திடீரென்று பல்லக்கை

விட்டெறிவார் — ஊர்ந்தோர் விழ*

முருகையன்

அறக்கொட்டியான்!

கற்பார் நிகர்த்த புற்றை யுடைத்தும் வெற்பா யுயர்ந்த பற்றை யழித்தும்.....

பயற்றை விதைத்து

நயத்தை நோக்கினே.....!

அயரா திறைத்துக் கொழுகொம் பேற்றினே!

தளிர்முதல்..... அடிவரை

அழுக்கணன் தாக்கி.....

அழிக்கும் போது தளிர்கள் பூக்குமோ.....?

எருக்கட் டுதல்முன் அறக்கொட் டியானே

விருந்துக் கழைத்த விழல்விவ சாயி!

கலப்பை ஏந்துமுன்.....

கடனே ஏந்தினே!

வலக்கை யில்நீ வாங்கிய போதே

விலங்கிடப் பட்டது!

விளைவை விழுங்கும்

அறக்கொட் டியானே மடிக்குள் கட்டினே

விறைப்பு உனக்கு.....

உறைப்பு அதற்கே!

இதுவே நமது தலைவிதி யென்றால்

புதுயுகம் எங்கே பூக்கப் போகுதோ.....?

பாண்டியூரன்



யாழ். வளாகத்தினர் முன் நின்று
நடாத்திய தமிழ் நாவலி நூற்றாண்டு
ஆய்வரங்கில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரை

தமிழ் நாவலில் வாழ்க்கைத் தத்துவம்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

மல்லிகையைத் தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். சமீப காலமாக அதன் ஆழ வளர்ச்சி என்னைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. நாவல் நூற்றாண்டு இதழ்களில் இருந்து கனம் — காத்திர உள்ளடக்கம் உயர்ந்து வருவதைக் காணும்போது ஒரு இதழ் கூடத் தவற விடாமல் படித்துப் பாதுகாக்கத் தோன்றுகின்றது.

பல கோண எழுத்தாளர்களின் சிந்தனை இன்று மல்லிகையை பெருமைப்படுத்தி வருவதை காணும் எனக்கு உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. தொடர்ந்து சிரமத்தைப் பாராமல் இப்படியே ஒவ்வொரு இதழ்களையும் வெளிக்கொணர முயலுங்கள்; தெளிவான.

க. தேவபாலன்



கண்டியிலோ பேராதனையிலோ கடைகளில் மல்லிகையைக் காணமுடியவில்லை. சந்தாதாராகச் சேர்ந்து படிக்கும் நிலைக்கு இப்போதான் வந்துள்ளேன். இதுவே 'இலக்கிய வேள்வி' நடத்தும் சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு அதன் மீது கொண்ட அக்கறை நிமித்தம் நான் எழுதும் முதற் கடிதம் கூட..

மல்லிகையின் வளர்ச்சி மீது, சமுதாய மாறலை விரும்பாத ஒரு சிலரின் காழ்ப்பையும் என்னால் இங்கு அவதானிக்க முடிகிறது. பேராதனை.

த. கலாமணி



மார்ச் தலையங்கம் படித்தேன். அதில் தங்களது ஊகம் எத்தனை தவறானது என்பதை உணரும்போது வருந்துகின்றேன். இந்திரா மீது தாங்கள் கொண்டுள்ள அசையா நம்பிக்கை தேர்தல் முடிவன்படி தகர்ந்திருக்கும் என்பது திண்ணம். இந்திய எதிர்க்கட்சிகளை வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளீர்கள். மொத்தத்தில் இந்திய அரசியலில் உள்ளவர்கள் அனைவரையும் படுபிற் போக்குவாதிகள் எனக் கூறிவிட முடியாது. இந்தியக் சிரமப்புற மக்களின் விழிப்புணர்ச்சியை, முதலாளித்துவ எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தூண்டிய தலைவர்கள், தொண்டர்கள் இன்று எதிரணியில் உள்ளனர். முற்போக்குப் பத்திரிகைகளைக் கூடத் தடை செய்தது இந்திரா ஆட்சி. வெறும் குப்பைகளை இனிமேலும் கிண்டலேண்டாம். இந்திராதான் இந்தியா அல்ல. நாளை பிறக்கப் போகும் நாளை பொதுவுடமை யுகமாக்க துடிப்புடன் செயல்படும் இளைஞர்களை பேராவால் ஒருங்குபடுத்துங்கள்;

வட்டக்கோட.

குணசேகர்

3

யதார்த்தத்தின் இன்றியமையாமை பற்றிய இவ்விளக்கத்தையடுத்துத் தமிழ் நாவல்களில் இப் புதிய வாழ்க்கைத் தத்துவம் எடுத்தோத்ப்பட்டுள்ள முறையினை ஆராயத் தொடங்கலாம். ஆனால் அதற்கு முன்னர், யதார்த்தமாகிய வாழ்க்கைத் தரிசனப் பண்பு நாவலில் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது என்பதனை, அதாவது நாவல் இலக்கிய வகையின் எவ்வெவ்வமிசங்கள் இப் பண்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன என்பதனை அறிந்து கொள்ளுதல் பயன்தருவதாகும். அவ்வறிவு தமிழ் நாவல் இலக்கியப் போக்கினை மேலும் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள உதவுமெனலாம்.

நாவல், சிறுகதை ஆகிய இலக்கிய வகைகளை ஆராய்ந்தவர்கள் இவ்விளக்கிய வகைகளுக்கு, பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் என்பனவற்றுக்குத் தண்டியலங்காரம் தருவது போன்ற, அன்றேல், பிரபந்த வகைகளுக்குப் பன்னிருபாட்டியல் தருவது போன்ற விதிமுறையான இலக்கணத்தை

வகுக்க முடியாதென்பதனை உணருவர். அதாவது நாவல் என்னும் இலக்கிய வகையைப் பொறுத்த வரையில் அதன் அடிப்படைப் பண்பினை (யதார்த்தம்) அன்றேல் அதன் கட்டமைப்பை (கதைப் பின்னல், பாத்திரங்கள்) பொதுப்படையாகக் கூறலாமே தவிர அதன் உருவத்தை நிர்ணயஞ் செய்ய முடியாது என்பதை விமரிசன மாணவர் உணருவர். ஏனெனில் கதைப் பின்னல், பாத்திரங்கள் எனவரும் கட்டமைப்புக்குள் தனக்குத் தெரிந்த வாழ்க்கை முறையைத் தெரிவிக்க அல்லது சித்திரிக்க முனையும் பொழுது அச் சித்திரிப்பிற்கான பூரண உருவம் பாத்திரங்களின் அனுபவச் சித்திரிப்பிலேயே தங்கியுள்ளது எனும் உண்மை நாவலாசிரியனுக்குத் தெரிய வரும். இதனாலேயே பொதுக் கட்டமைப்புக்கு மேல் அதன் உருவத்தை நிர்ணயிக்க முடியாது போய் விடுகின்றது. நாவலாசிரியனது வாழ்க்கை விளக்கமே அதாவது அவனது யதார்த்தத் தெளிவே நாவலின் உருவத்தை நிர்ணயிப்பதைக் காணலாம். சில நாவல்கள் பிரதானமாகச் சம்பவங்களை எடுத்துக் கூறுவன

வாகவும். சில நாவல்கள் பாத்திரங்களின் மன நிலைகளைக் கூறுவனவாகவும் அமைவதற்குக் காரணம் நாவலாசிரியன் யதார்த்தத்தை மனிதச் செயல்தன் அமைப்புடனும் வாழ்க்கை நடை முறையோட்டத்துடனும் இணைத்துக் காணும் முறையிலேயே தங்கியுள்ளது.

நாவலின் உருவ அமைதியில் முக்கியமாக எடுத்துக் கூறப்பட வேண்டிய முதலாவது பண்பு அது உரைநடையாலானது என்பதே. தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிவதை இத்துணை முக்கியப்படுத்திக் கூற வேண்டுமா என்பதே வினா. உரை நடையின் புற நோக்குத் திறன் பற்றி ஆணல்ட் கெற்றிள் கூறுவதை நோக்கின் இம் முக்கியத்துவம் புலனாகும். உரைநடைப் பிரயோகம் கவிதைப் பிரயோகத்துக்குப் பிற்பட்டதேயெனினும் அப்பிரயோகமானது யதார்த்த நிலை பற்றிய புற நோக்கான கட்டுப்பாடு சார்ந்த பிரக்ஞை பூர்வமான ஒரு விளக்கம் ஏற்பட்ட பின்னரே தோன்ற முடியுமென அவர் கூறுவதை உற்று நோக்கல் வேண்டும். 'பற்பல நூற்றாண்டு கால வளர்ச்சிக்குப் பின்னர் மனித ஆற்றல் வளர்த்தெடுத்துக் கொண்ட சுய பிரக்ஞையின் பின்னர் ஏற்பட்ட திட்ட வட்டமான வெளிப்பாட்டுத்திறனை உரைநடை உணர்த்துகின்றது' என அவர் கூறுவதை நோக்கும் பொழுது நாவல் என்னும் 'மதிப்பீட்டு' இலக்கிய வடிவத்துக்கு உரைநடையே இயல்பான இலக்கிய வாகனம் என்ற உண்மை எமக்குப் புலப்படும். அக அனுபவங்களையும் புற நோக்கங்களையும் சமன் செய்து சீர்தூக்கி நோக்குவதற்கு உரைநடை வாய்ப்பான ஒரு கருவியாக அமைகின்றது. சிறந்த நாவலாசிரியன் ஒருவன் பாத்திரங்களின் அனுபவ உணர்வு

மூலமாக வாழ்க்கை உண்மையைக் காய்தல் உலத்தலின்றி வெளியிடுவதற்கு உரைநடை உதவுகின்றது. அதே வேளையில் அந்த அனுபவங்களை மற்ற மனிதர்களும் தமது அனுபவங்களாகக் கண்டு கொள்வதற்கு அதாவது பிறரது இன்ப துன்பங்களில் தம்மையும் தம் வாழ்க்கையோட்டத்தையும் இனங்கண்டு கொள்வதற்கு, உரைநடை உதவுகின்றது. ஹென்றி ஜேம்ஸ், ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ், ஜோசப் கொன்ரூட் போன்றோரது நாவலாக்கத்திறன் அவர்களது உரைநடையாக்கத் திறனுக்குள் விறகில் தீயாகவும், பாஷிப்படு நெய்யாகவும் உள்ளார்ந்து நிற்பதை உணர்ந்தோமானால் இக் கருத்துப் பூரணமாக விளங்கும். இதுவரை 'தமிழ் நாவலாசிரியர் எவரும் இத்தகைய விமரிசன ஆய்வுக்குள் உட்படுத்தப்படவில்லை' ஆயினும் அத்தகைய ஆவேச நாவலாசிரியர் ஒருவரின் ஆக்கத் திறனைப் பூரணமாக நிலை நிறுத்த உதவுமென்பதனை நாம் மறந்துவிடலாகாது. நாவலில் வாழ்க்கையை (பாத்திர உறவுகள், பாத்திர மனநிலை, நாவலாசிரியரது விவரண முறைமை ஆதிகளென்றால்) நுணுக்கமாகச் சித்திரிப்பதன் மூலம் தமிழ் உரைநடையின் ஆழவளர்ச்சிக்கும் செழுமைக்கும் திட்டவாட்டமாக உதவியோர் யாவர்? இத்துறையின் சிறுகதை வழியாகத் தமிழ் உரைநடை பெற்ற அளவு வளத்தை நாவலாற்பெற்ற விடையென்றே தோன்றுகின்றது. ஜயகாந்தன், இந்திரா பார்த்தசாரதி, லா. ச. ரா. ஆகியோரின் சிறுகதைகள், நாவல்கள் பற்றிய ஒப்பியல் ஆய்வு உண்மையைப் புலப்படுத்தும். இதற்கு விலக்காக அழைந்தவர்கள் ராஜம் ஐயர், கல்கி, வெங்கடரமணி ஆகியோரே.

நாவலுக்கு முந்திய இலக்கிய வடிவங்களிற் காணப்படாததும் நாவலின் சிறப்புப் பண்புகளாக அமைவனவாகிய இரு முக்கிய பண்புகள், பாத்திரச் சித்திரிப்பு (களப்) பின்னணியினை எடுத்துக் கூறும் முறைமை ஆதிகளே. இவ்விரண்டினையும் நினைவேற்றும் முறையிலேயே நாவல் 'நவீன உலகம்' பற்றிச் சொற்களாலே தீட்டப்படத்தக்க அதி பூரணமான இலக்கிய வடிவம் எனும் அதன் சிறப்பும், இலக்கியப் பரப்பில் இதுவரை தோன்றிய இலக்கிய வகைகளுள் வாழ்க்கையின் பல அமிசங்களை முற்று முழுதான வகையில் உள்ளடக்கி நிற்பது எனும் அதன் சிறப்புக்கும் இவ் உரைநடை ஆள்திறனை சிறவு கோலாக அமைகின்றது.

மற்றொரு இலக்கிய வகையிலும் பார்க்க நாவலில் பாத்திரங்களின் 'அந்தரங்க அனுபவங்கள்' முக்கியமடைகின்றன. பாத்திரத்தின் அந்தஸ்து நிலை மாத்திரமல்லாது அது தனி ஒருவனாகவோ ஒருத்தியாகவோ நின்று வெறும் இன்ப துன்பங்களை, விருப்பு வெறுப்புக்களைச் சித்திரிப்பதிலேயே நாவலின் வெற்றி தோல்வி தங்கியுள்ளது. சம்பவம், பாத்திரம் ஆகிய நாவலின் இரு முக்கிய கட்டமைப்புகளும் இணைவதற்கும் அவ்விணைப்பு தனித்தனி மனிதர்களையும் சமூகத்தையும் பிணிப்பதற்கும் இப்பண்பு முக்கியமாகின்றது. அந்தரங்க உணர்ச்சிகள் முதல் சமயத் தத்துவங்கள் வரை பலவற்றை (பாவநிறையுமே) அகம், புறம் என வகுத்து 'மயக்கத்துக்கும்' இடமளிக்கும் வகையில் இலக்கண எல்லைக் கோடுகள் வகுத்த எமது சிந்தனைப் பாரம்பரியத்தில் அகத்திற் புறம் முறிப்பதும் புறத்தில் அகம் தொழிற்படுவது

மாகிய உள்ள, உணர்வு நிலை பற்றிய ஆய்வு முக்கிய இடம் பெறுவது அத்தியாவசியமாகும். வாழ்க்கையைப் பின்படப் பிரமாணமாக வைத்து நோக்கும் நாவலாசிரியன் இச் சாதனையை நன்கு நிறைவேற்றி விடுகிறான். கதாபாத்திரங்களின் மிகப் பவித்திரமான உணர்ச்சிகள் — சப்பியமானவையும் அசப்பியமானவையும் — நாவலிற் சித்திரிக்கப்பட்டு ஆராயப்படுகின்றன.

அடுத்து நாவலின் கவர்ச்சி அதன் பாத்திரங்களினதும், சம்பவங்களினதும் சாதாரணத் தன்மையிலேயே தங்கியுள்ளது. மக்காவியத்தின் சிறப்புக்கு ஓர் அதிமனிதன் எத்துணை அத்தியாவசியமாகின்றாரோ அதே போன்று நாவலின் வெற்றிக்கு அதன் பாத்திரங்கள் உணர்வு நிலையிலும் சரி இயங்கு நிலையிலும் சரி இயல்பான மனிதப் பிரதிநிதிகளாக அமைவது அத்தியாவசியமாகின்றது. அந்தந்தப் பாத்திரங்கள் அந்தந்தச் சூழலில் அந்தந்த முறையில் தான் இயங்குமென்ற சாத்திய நிலைக்கு உட்பட்டு நின்று இயங்கும் பொழுதுதான் வாழ்க்கையின் செல்நெறி பற்றிய விளக்கம் பூரணமாகும். துப்பறியும் நாவல்கள் கூட கதாநாயகனின் அதிமனிதத் தன்மைக் கைமறிக் காட்டுவதில்லை. லௌகீகச் சாத்தியப் பாட்டுக்கு மேற்பட்ட அதிதங்கங்களுக்கு பாத்திரப் பெயர் முதல், பாத்திரத்தின் சாதனை வரை எதிலும் இடம் கிடையாது. 'இல்லச் சூழல்', 'நனவோடை' எனவரும் பதங்களை இப் பின்னணியில் வைத்தே நாம் விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். சமூகப் பொதுவான பண்புகளை ஒரு பாத்திரத்திடத்தேயேற்றி நாவலை எழுத முனையும் நாவலாசிரியர்கள் அத்தகைய

பாத்திரத்துக்கு இடம் பெயர் பற்றி எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றியும், பாத்திரங்களின் உறவுகளைச் சித்திரிப்பதில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டோமானால், நாவல் இலக்கிய வகையில் மனித சாதாரணத்துவம் எடுத்துக் கூறப்படும் முறையினை விளங்கிக் கொள்ளலாம். நாவல் இவ்வகையில், இலக்கிய சனநாயகத்தின் தாயாகவும் சிசுவாகவும் அமைந்து விடுகின்றது.

நாவலின் இன்றொரு பண்பு அது எல்லோராலும் வாசிக்கப் படத் தக்கது, வாசிக்கப்படுவது என்பதேயாகும். இதற்கு அடிப்படையாக அமையும் முக்கிய காரணிகள் நவீன உலகின் எழுத்தறிவு வளர்ச்சி, நாவலின் இயல்பான சனநாயகப் பண்பு ஆகியனவே. கடினமான வாசிப்பு சுலபமான வாசிப்பு என்று வகுத்துக் கொள்ள இடமுண்டே தவிர விளங்க முடியாத வாசிப்பு என்பது நாவலின் நோக்கத்தையே தகர்ப்பதாகும். வாசிப்பவரின் விளக்க நிலை, வாசகரின் அறியாமையைத் தொடர்ந்து பேணுதல் ஆகிய இடர்ப்பாடான பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கி நிற்கும் இப் பிரச்சினையை நான் இங்கு ரசனைபற்றிய பிரச்சினையாக எடுத்துக் கூறவில்லை. வாசிப்பின் தேவையும் பயனும் முக்கியமாக நோக்கப்பட வேண்டியனவே. வாழ்க்கை மட்டப் பிரச்சினையும் பெறுமானப் பிரச்சினையுமுள்ள சமுதாயங்களிலே தான் ரசமட்ட, மட்ட ரசப் பிரச்சினை பூதாகரமாக உருவெடுக்கின்றது என்னும் சமூகவியல் உண்மையை மனங்கொள்ள நாம் தவறக் கூடாது. கல்விச் சமத்துவம் அடிப்படையாக நிலைநிறுத்தப்படாத சமூகங்களிலேதான் தரமுள்ள வாசகர்கள்

தரமற்ற வாசகர்கள் எனும் பிரச்சினை தோன்ற இடமுண்டு.

நாவல் என்னும் இலக்கிய வகையின் இலக்கிய வரலாற்று முக்கியத்துவம் அதன் வாழ்க்கைத் தரிசன நோக்கே என்பது இவற்றுல் தெளிவாகின்றது. தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இம் மாற்றம் எவ்வாறு புலப்படுகின்றது என்பது அடுத்து இயல்பாக எழும் வினாவாகும். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றோட்டத்தை யுணர்ந்த ருவனுக்கு, மேலே கூறப்பட்ட நாவல் இலக்கியப் பண்பு விளக்கம் தமிழில் நாவல் இலக்கியம் ஏற்படுத்தும் புரட்சிகர மாற்றத்தை உணர்த்த முடியும்.

4

தமிழ் நாவலின் வயது நூறு அல்லது உண்மையில் தொண்ணூற்றேழா என்ற இலக்கிய அகழ்வாய்வுக்குப் பெருமுதன்மை கொடுக்காது தமிழில் நாவலிலக்கியம் நான்கு தலைமுறைகளுக்கு முந்தியது என்கிற கணக்கிற் பார்க்கும் பொழுது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நாவலிலக்கியம் ஏற்படுத்தியுள்ள வாழ்க்கைத் தரிசன விளக்கம் மிகப் பெரியது என்பது நன்கு தெரிய வரும்.

தமிழ் நாவலில் வாழ்க்கை சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள முறைமை பற்றிய வரன்முறையான ஆய்வை மேல்வரும் தலைப்புக்களின் கீழ் தொடங்கிச் செல்வதே பொருத்தமானதாக விருக்கும்.

(அ) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி இருபத்தைந்து வருடங்களில் தமிழகச் சமுதாய அமைப்பிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்.

(ஆ) தமிழின் முதல் நாவலாசிரியராகத் திகழ்வதற்கு முன் சீப் வேதநாயகம்பிள்ளையிடத்திருந்த தகைமைகள். பெண் விடுதலை இயக்கம் சன்மார்க்க நெறிப் பிரசாரம் சமூக சீர்திருத்தம் போன்ற துறைகளில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு.

(இ) தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட சமுதாய மாற்றங்கள், கல்வி முறை மாற்றங்களினால் தோன்றிய நடுத்தர வர்க்கத்தின் தன்மை, அம் மாற்றங்களினால் அவ்வர்க்கம் எதிர்நோக்கிய மரபு, பாரம்பரியம் பற்றிய பிரச்சினைகள்.

(ஈ) தமிழ் நாட்டின் பாரம்பரிய சமுதாய அமைப்பிற்கும் புதிய மாற்றங்களுக்கு மிடையே காணப்படும் தொடர்ச்சி, முரண்பாடுகள்—தமிழ் நாட்டின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இது முகிழ்ந்த முறைமை (பிரதேச நாவல்களை விளக்கிக் கொள்வதற்கு இதுவே வாய்ப்பான திறவுகோளாக அமையும்)

(உ) சுதந்திர இயக்கத்தின் இலக்கியத் தேவைகள்.

(ஊ) அரசியலியக்கத்தை ஊடறுத்து ஓடிய நகர் மயப்படுத்துதலும், நவீன மயப்படுத்தலும்—இவை தோற்றுவித்த தனி மனிதப் பிரச்சினைகள். இவை மரபு, பாரம்பரியத்துடன் முரணித்து நின்ற, நிற்கும் முறைமை.

(எ) அரசியற் சனநாயகம், கல்வி விஸ்தரிப்பால் ஏற்பட்ட அடிநிலைச் சமுதாய விழிப்பு—அதன் இலக்கிய வெளிப்பாடுகள்—அத்துறையில் நாவல் இலக்கியத்தின் தொழிற்பாடு.

(இ) முதல் (எ) வரையுமுள்ள பிரச்சினைகளைக் கருத்

துருவ நிலையிலே வைத்து ஆராயாது இவ்வினாக்கிய வியாப்திக் கட்டங்களைத் தனித்தனி நாவலாசிரியர்களை அன்றேல் நாவல்களை மையமாகக் கொண்டே ஆராய வேண்டும். அவ்வாறு ஆராய முனையும் பொழுது மேல்வரும் நாவலாசிரியர்கள் பற்றிய ஆழமான ஆய்வு முக்கியமாகலாம்.

ராஜம் ஐயர், வெங்கடரமணி, கோதைநாயகி அம்மாள் கல்கி (சிறப்பாக தியாகபூமி, சிவகாமியின் சபதம்) க. நா. சுப்பிரமணியம், சண்முகசுந்தரம், மு. வரதராசன், வாசன், அண்ணாதுரை, ரகுநாதன், ஜெயகாந்தன், லா. ச. ராமாமிர்தம். இந்திரா பார்த்தசாரதி, நீல. பத்மநாபன்.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் நாவலிலக்கியத்தால் ஆராயப்படவேண்டிய வாழ்க்கை மாற்றம். வாழ்க்கைச் செல்நெறிகள் நாவலர் காலத்துக்குப் பின் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைத் தத்துவமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட 'மேனாட்டுக் கல்வியமைப்பு கொலோனிய வழிப் பொருளியல் முன்னேற்றத்தினூடே பண்பாட்டுத் தனித்துவம் பேணல்' என்ற நெறியுடனேயே தொடங்குகின்றது. 'மேனாட்டுக் கல்வி தரும் வாய்ப்புகளைக் காண்டு நிலப்பிரபுத்துவத்தைப் பேணும் முயற்சியின் இலக்கியத் தாக்கங்கள் விரிவாக ஆராயப்படல் வேண்டும்.' அதனையடுத்து இவசக் கல்வி வாய்ப்பும் பிரதிநிதித்துவ சனநாயக இயக்கமும், இனவாத அரசியற்றோற்றமும் இடதுசாரி அரசியலியக்க வளர்ச்சியும் நன்கு ஆராயப்பட்டு அவை ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களும் விளக்கப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது

சரவணமுத்துப்பிள்ளை, சித்திலெவ்வை, இடைக்காடர், நல்லையா, ம. வே. திருஞானசம்பந்தர், வ. அ. இராசரத்தினம், கணேசலிங்கன், பொன்னுத்துரை, டாவியல், பெண்டிசுப் பாலன், அருள் கப்பிரமணியம், செங்கை ஆழியான், அகஸ்தியர் ஆடியோர் தனிப்பட்ட ஆய்வுக் குழியவர்களாவர்.

ஆனால் அத்தகைய நோக்கு இக் கட்டுரையின் அமைப்புக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாகும். 'தமிழில் நாவல் இலக்கியம்' என்ற பெருநூலுக்கே அவ்வணுகு முறை பொருந்தும். இக் கட்டுரையின் தேவைக்கேற்ற வகையில் தொகுத்து நோக்க முடியும் பொழுது தமிழ் நாவலின் வாழ்க்கைத் தரிசன நோக்குப் பரிணமிக்கும் முறையினைக் கருத்து நிலைப்பட்ட வகையிலேயே அனுகூதல் வேண்டும்.

அதற்கு, முதன் முதலாக தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில், இலக்கியம் மதச் சார்பற்றதாகவும், மத நோக்குக் கட்டமைப்பிலிருந்து விடுபட்டுச் செல்லும் பண்பையும், அப்பண்பினது வளர்ச்சியையுமே நோக்கல் வேண்டும். நிதர்சன மனித வாழ்க்கையை, உள்ளது உள்ளவாறே எடுத்துக் கூறுவதற்கு மதக் கட்டமைப்பிலிருந்து விடுபடுவது முக்கியமாகும். மனிதனை, மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றினால் மதிப்பிடாது அவனது இயக்கம், குழல், சமூக உணர்வுகள் கொண்டே மதிப்பிடும் இலக்கிய நோக்குப் புனைகதைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய பண்பாகும், அதுதான் நாவலின் அச்சாணியான பண்பு. தமிழிலக்கியத்தில் இப் பண்பு மேலுட்டுத் தாக்கத்தாலேயே வருகின்றது. வேதநாயகம் பிள்ளை நாவலைத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினுள் நுழைத்த

மைக்கு ஒரு முக்கிய காரணம். அதற்கு முன்னர் தமிழில் நிலவிய இலக்கிய வகைகள் இப்புதிய தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாதிருந்தமையே எனும் உண்மையை ஏற்றுக் கொள்வது தவறுகாது. மதச் சார்பும், மதம் வழிவரும் வாழ்க்கை விளக்கமும் அடிப்படை இலக்கியத் தத்துவமாக நிலவும் வரையதார்த்தம் இலக்கியப் பண்பாக முடியாது. இதனாலேயே தமிழ்ப் புனைகதை (சிறுகதை, நாவல்) தமிழிலக்கிய வகைகளினின்று முற்றிலும் வேறுபட்டனவாக விளங்குகின்றன. புனைகதை என்ற இலக்கிய வகை மாதிரிமே தமிழில் முற்றிலும் மதச்சார்பற்ற (Secular) நோக்குத் தளத்திலிருந்து தோன்றிய தெனலாம். பாரதியின் வசன கரிகை தமிழில் புதுக்கவிதையின் மூலம் ஊற்றுக்களில் ஒன்றெனக் கொண்டால், புதுக்கவிதை கூட மதச்சார்பிலிருந்து தப்பவில்லையெனலாம்.

(தொடரும்)

கொழும்பில் 'மலிவிகை' ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரிகள்

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர் கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137, மணிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, தொலைபேசி: 20712 விரும்பியவர்கள் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

வென்றிடுவோம்

மு. சடாட்சரன்

ஐயா பெரியவரே!
ஆதின பாதினங்கள் மெய்யாக உள்ளவரே,
மேல்நாட்டில் கல்விபெற
உன்னுடைய புத்திரரை
ஒவ்வொன்றாய்ப் போக்காட்டி
இங்கே எடுத்தீர்!
எடுப்பாக வாழ்கின்றீர்!
எவ்வாட்சி வந்தாலும்
இங்குவரும் எம்பிகளைப்
பக்குவமாய்ப் பிடித்துப்
பாசாங்கும் காட்டிடுவீர்!

கட்டுறவுச் சங்கக் கொமிற்றிக்கு
நீ தலைவன்!
கோயில் நடத்தும் குழுவினந் வண்ணக்கர்!
போட்டியின்றி எங்கும்கே
போட்டபுது 'ஜே.டி.ந்'
வேளாண்மைச் செய்கை
விளைவுக் குழுத் தலைவர்
ஆளாக நீயே அவதிகும் பட்டிடுவாய்!

காரோடு உழவுமெகின்,
கல்விடு தோணி வலை,
யாருன்னைக் கேட்பவர்கள்?
யாவும் உனக்கேதான்!

இத்தனையும் கொண்டுள்ள
எங்குனர் போடியார்! உன்
'சித்தன்' வயற்காரன்
சேரழிந்தே போகினான்!
புத்தியின்றித் தியில்
புழுப்போல் துடிக்கின்றான்!

இந்தமுறை நல்வினைவாம்!
ஏக்கர் பதினைந்து கண்டதுவாம்!
என்றாலும்,
கன்தாண்டு உடல் மெலிந்து
சித்தன் நிரிகின்றான்!
சீழும் சிரம்கோடும்!

பென்சாதி பிள்ளைகுட்டி.
பேதலித்தே மாள்கின்றார்.

இந்த நிலைமையவர்க் கேளையா?
உன்னுடைய காணியிலே
ஓயாது கஸ்ரங்கள் பட்டானே!
தோணி வலைக்குமவன்
தோள் கொடுத்து வந்தானே!
எல்லாம் உனக்குமட்டும் எப்படி வந்ததைய்யோவ்?
ஏனையா எங்களினை ஏப்பமிட்டு வாழ்கின்றாய்?
உன்னுடைய அக்கிரமம் ஓய,
உனை அழிக்க,
எல்லாரும் நாங்கள்
இணைந்தொன்றாய்ப் போராடி
எல்லார்க்கும் எல்லாம்
இருக்கும் வழியமைக்க,
நாமெழுந்து விட்டோம் இந்நாடெங்கும்
வென்றிருவோம்!

வேர்வைக் கயிராச்சு
எந்தன் வளநாடு,
சதுக்கத்திலே அந்தோ
சாகின்றான் ஒரு மனிதன்
கருக்கிருட்டின் மீதினிலே
கனல்பாய்ந்து எரிகிறது

— என்றெல்லாம் எடுத்துரைத்
எரிந்து விழுந்தார் சுல்தான்[தால்

கற்பனைப் பிறவி யவர்
கடுமை யுற மொழிகின்றார்:
'கண்ணாடி யிலன்றோ
கோளாறு இருக்கிறது—
உன் பாடகன் இனிமேல்
தன்பாடல் நிறுத்தட்டும்,
நைல் நதி தனிலிருந்து
யூஃபிரட்டீஸ் வரையினிலும்
அரியாசனம் எனக்கு
அகன்று விரிவடையும்'

வீறிட்டார் சுல்தான்:

'வை சிறையில் பாடலினை!
தோத்திரங்களை விடவும்
செய்தித் தானே விடவும்
— தகுந்த பாதுகாப்புக்கு
தருகின்ற அமைதிக்கு—
தடுப்புச் சிறைக் கூடம்
தக்கதொரு இடம் தானே!

வான்விச்சால் காற்றை
வடுப்படுத்த முடிந்திடுமோ?
உள்ளங்கை ஓரெழுத்தில்
ஒருகோடி விருட்சங்கள்
பசிய இலைத் தளிரரும்பும்
பகர்ந்திடுவாய்ப் பாடகனே!

— இளவேனில் முகையெல்லாம்
இங்கொன்றாய்த் திரண்டாலும்
புல்லுனி நனைப்பதற்குப்
போதிய நீர் கொட்டாது!

சொல்லொனாக் கோபம்
சினம் கொண்டார் சுல்தான்.

போட்டோ படங்கள் தொறும்
போடும் தபால் அட்டைதோறும்
— பக்திக் கீர்த்தனை போன்று—
பொலிந்திருக்கும் தூயர் அவர்

பதிந்திருக்கும் — நெற்றியிலோ
அடிமைகள் அடையாளம்.

கொக்கரித்தார் ஆணை:
'கொலையிடு இப் பாடலினை!'

பிடிவாதம் கொண்ட
பாடல்களோ வென்னில்!
மறுத்திடுது — கொலைக்களத்தில்
மடிந்து விழுவதற்கு.

வைக்கோற் புரியினிலே
மின்னலை சிறைவைக்க
முடியாது என — சுல்தான்
முன்னிலையில் கூறிட்டார்!

பகலவனின் தர்க்க விதி,
பாயுமாற்றின் வரலாறு,
பூகம்பத்தின் பண்பு,
பாடல்களுக்கு முண்டு!

படர்விருட்சங்கள் போல
பாடல்கள் ஆகுமடா

மண்ணென்றில் அவை மடிந்தால்
மண்ணெங்கும் அவை மலரும்!

நீலமய மாய்ப் பாட்டு.....
நிலைத் தெழுந்த ஒரு கருத்து
துடைத்தெறியவே அதனைத்
துணிந்தாரடா சுல்தான்!

— செம்பாடல் தீக்கங்கை
சிறைப் படுத்த அவர் முனைய
தாவிப் பெருகியது
தழல் தீ புரட்சியென!

புடைத்தெழுந்த குருதிக் குரல்
புயல் வண்ணம் தோய்ந்ததடா!

சதுக்கக் கூழாங்கற்கள்
சமைந்த புண்ணின் வீறலென
வாய்கள் திறக்க,

வரும் புயலில் மோகமுற்று
சிரிப்போடு நான் நின்றேன்—
சுல்தான் என யெதிர்க்க,
புலர் பொழுதின் திறவுகோலைப்
பற்றியேக் கையெடுத்து
விழுப்புண் விளக்கேந்தி
வழி தடவி நான் நடந்தேன்—

அழைக்கும் புயலுக்கு
அர்ப்பணமாய் இதயம் ஈந்தேன்

வாரிப் புயல் வரட்டும்!
வாரிப் புயல் வரட்டும்!

பாடலும் சுல்தானும்

மூலம்: மஹ்முத் தர்வேஷ்
தமிழில்: பண்ணாமத்துக் கவிராயர்

வான் மழைப் பிரசவத்தின்,
விருட்சங்கள் மர்ம மெல்லாம்
வெளிச்சத்தி லாக்கி விடும்
மின்னல் ஜனிப்பின்

— வர்ணிப்பே அதுவல்லால்
வேறில்லை — என்றாலும்

அதனையவர் ஏன் எதிர்த்தார்?
கொடும் வதைகள்

ஏன் கொடுத்தார்?
வேகம் திரை நதி

வேறு வெள்ளம் பந்திடுது,
படுகை கூழாங் கற்கள்
பிரதிமைகள் படைத்திடுது

— இதுவும், மற்றும் பிறவும்
இயம்பிற்று என்பதற்காய்

அதனையவர் ஏன் எதிர்த்தார்?
கொடும் வதைகள்
ஏன் கொடுத்தார்?

மரமடர்ந்த காட்டினிலே
மர்மங்கள் பலவுண்டு,
பால் நிலவின் கழுத்தினிலே
பாய்ந்துளது கட்டாரி
வானம் பாடிகள் ரத்தம்
வடிந்துளது கல்லினிலே

— என்று ரைக்க, அதனையவர்
ஏனெதிர்த்தார்?
வதை கொடுத்தார்?

ஈழத்து இலக்கியமும் தலைமையும் அதன் தவறுகளும்

‘தெனியான்’

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் திறந்த மனத்தோடு நடுநிலை நின்று நோக்கும்போது, சித்தாந்தத் தெளிவோடு கூடிய சிருஷ்டிகளைக் கண்டு நிச்சயமாக இன்று நாம் பெருமைப்படலாம். தமிழ் நாட்டு இலக்கியங்களில் பரவலாகக் காணவியலாத இந்தச் சிறப்பம்சம் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களின் விசேடமான போக்காகவும் பலமாகவும் மிளர்கிறது. ஈழத்தின் பெரும்பான்மை மக்களாகவுள்ள சிங்கள மொழி பேசுவோரின் படைப்புக்களோடு ஒப்புநோக்கும் போதும், எமது தமிழ் இலக்கியம் சித்தாந்தத் தெளிவில் ஒரு படி மேம்பட்டே நிற்கின்றதென அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

‘ஈழத்துச் சிங்கள எழுத்தாளர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், நிச்சயமாகவே சித்தாந்தத் தெளிவில் மிக மிக முன்னேறியவர்கள் என்பதற்கருத்து வேறுபாட்டுக்கு இடமே இல்லை’ (எச். எம். பி. முஹிதின் புதுமை இலக்கியம், மாநாட்டு மலர் 1975) என்ற கருத்து இவ்விடத்தில் மனங்கொள்ளத்தக்கது. இத்தகைய ஒரு பண்பு

ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்புக்களில் மேலோங்கி நிற்பதென்பது தற்செயலான ஒரு நிகழ்வு அல்ல. 56-ம் ஆண்டு இந்த நாட்டு அரசியல் வுறையில் ஏற்பட்ட மாற்றமும், ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் பலர் முற்போக்கு அரசியல் சார்புடையவர்களாக விளங்கியமையும், சாத்தியமான விமர்சனங்கள் சோஷலிசத் திசைவழி காட்டி நின்றமையுமே ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் சித்தாந்தத் தெளிவுடன் கூர்மை பெற்று விளங்குவதற்குரிய காரணங்களெனக் கொள்ளலாம்.

குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய புவம்சங்களில், 56-ம் ஆண்டு இந்த நாட்டு அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றம், சிங்கள இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் பாதிக்காமல் விட்டு வைப்பதற்கு எவ்வித நியாயமுமில்லை. முற்போக்கு அரசியல் ஈர்ப்புக்குச் சிங்கள எழுத்தாளர்களில் ஒரு கணிசமான தொகையினர் ஆட்படாமல் போய்விட்டனர் என்று கொள்வதும் தவறானதொன்றாகும். மூன்றாவதம்சமான ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய விமர்சனப் போக்கினை உற்று நோக்கும்

போதுதான், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சித்தாந்தத் தெளிவில் மேலோங்கி நிற்பதற்கான நியாயங்களைக் கண்டு கொள்ள முடியும். தமிழ் நாட்டுப் படைப்புக்களுக்கும், ஈழத்துச் சிங்களப் படைப்புக்களுக்கும் கிடைக்காத அரிய வாய்ப்பை — சித்தாந்தத் தெளிவோடும் கூடிய விமர்சனங்களை ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்புக்கள் பெற்றுக் கொண்டன என்று பெருமை கொள்வதில் நியாயமுண்டு.

‘இலக்கியம் தோன்றியவுடனே இலக்கிய ஆய்வும் தோன்றிவிடுகிறது’ என்ற நியதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குவோமாயின், ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய ஆய்வு என்பது வெறும் அறிமுகமாக மாத்திரம் இருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு அமைவது இலக்கிய உலகின் பழமதிவாய்ந்த ஒரு கணிப்பீடாகிவிடவியலாது. அறிமுகம் என்பதற்கு மேலும் ஒருபடி உயர்ந்து, இலக்கியம் எவ்வாறு அமையவேண்டுமென்ற கோட்பாட்டடிப்படையில் தான் ஈழத்து விமர்சனங்கள் இடம் பெறுகின்றன. வர்க்க முரண்பாட்டைக் கூர்மையோடு நோக்குகின்ற ஆரோக்கியமான இந்த விமர்சனங்கள்தான் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் பெருமை கொள்ளத்தகுந்த நல்ல அறுவடைகளுக்குக் காரணமாக அமைந்தனவென்று உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ளலாம்.

இதே வேளையில் சித்தாந்த ரீதியான விமர்சன வழிநடத்தல்கள் அல்லது ‘கைப்பற்றி நடத்தல்’ களின் தீர்க்கமான பாதிப்புக்கள் யாவும் முற்றுமுமுதான ஆரோக்கியமான விளைவுகளை உண்டாக்கியிருக்கின்றனவா? என்ற மறுபரிசீலனையை இன்று நாம் செய்யவேண்டியது

தவிர்க்க முடியாத அவசியமாகிறது. ஈழத்து இலக்கியம் சகல அம்சங்களிலும் செழுமையான வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளதாக இருப்பின், இத்தகைய மறுபரிசீலனை வேண்டப்படாதவொன்றாகும். ஆனால் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஓர் அம்சம் ஈழத்து இலக்கியத்தில் குறைபாடுள்ளதாகத் தோன்றுவதனால் மறுபரிசீலனை என்பது மிக அவசியமாகிறது.

கலைத்தன்மை வரட்சி என்பது ஈழத்து இலக்கியத்திற்காணப்படும் பொதுவான ஒரு வீழ்ச்சி. இவ்வீழ்ச்சிக் குட்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் முற்போக்கணியைச் சார்ந்தவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். பொதுவாக இக்குறைபாடு ஏற்படுவதற்குச் சாதகமான காரணங்கள் எவையென விளவுவது, ஒரு நியாயமான இலக்கியத் தேடலாகத்தான் இன்று அமையுமெனக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வீழ்ச்சிக்குரிய நியாயங்களாக இரண்டு பிரதான காரணங்களைச் சொல்லலாம். 1. இளைய தலைமுறையினர் பலரிடத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரிச்சயமின்மையும், அவ்விவக்கியங்கள் மேற்காட்டுகின்ற அலட்சியமும். 2. சித்தாந்த ரீதியில் அமைந்த விமர்சன வழிகாட்டல்களின், மறுபக்கப் பார்வையற்ற அழுத்தல்.

இக்காரணங்கள் இரண்டிலும் பிரதானமான பங்கை வகிப்பது, இரண்டாவது நியாயமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள விமர்சனப் போக்கேயாகும். கலைத்தன்மை வரட்சி என்ற விளைவுக்குக் காரணமாக அமைந்தவர்கள், உணர்வு பூர்வமாக இத்தவறைச் செய்யவில்லையென்பதும் இங்கு கவனத்துக்குக் கொள்ள வேண்டியதொன்றாகும்.

வரலாற்று ரீதியான தேவை கருதி, வர்க்க அடிப்படையில் அமைந்த இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்கு அழுத்தங் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ணயத்தமும் இவர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது. அதே வேளையில் சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளுக்கு அப்பால் மறுபக்கப் பார்வையைச் செலுத்தாது விட்டமையே முற்போக்கு விமர்சகர்கள் இழைத்த மாபெரும் தவறாகும்.

'ஈழத்து இலக்கியம்', 'மண் வாசனை', 'தேசிய இலக்கியம்' என்ற கோஷங்களை முற்போக்கணியினர் முன்வைத்தபோது—மரபு இலக்கியக் காரர்கள், இழிசனர் இலக்கியத்தைச் சங்காரம் செய்ய வீறு கொண்டெழுந்த பண்டிதக் கூட்டத்தினர்—முற்போக்கணியை மூர்க்கமாக எதிர்க்க ஆரம்பித்தனர். கோட்பாட்டடிப்படையில் அவர்களுக்குத் தகுந்த பதிலிறுக்கின்ற முனைப்பான பணியை முற்போக்கு விமர்சகர்கள் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடு அவர்களுக்கு இருந்து வந்தது. அதன் காரணமாக அரசியல், சமூக, பொருளாதாரப் பின்னணியோடு சித்தாந்த அடிப்படையில் விமர்சனங்களைச் செய்யவும் கோட்பாடுகளை முன்வைக்கவும் உந்தப்பட்டார்கள். இந்தப் பின்னணியில்தான் சித்தாந்தத் தெளிவுள்ள இலக்கியங்கள் உருவாதற்கு ஈழம் ஒரு களமாக மாறிய தென்பதை மறுதலிக்க முடியாது.

அதே வேளையில் இச்சாதனையின் விளைவாகப் பெறப்பட்ட பயன்களை இரண்டு வகையினவாக வகுக்கலாம். 1. ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் இழையோடிக் கிடக்கும் பொதுவான கலைத்தன்மை வரட்சி. 2. பண்டிதக் கூட்டத்துக்குப் பதிலாக பல்கலைக்கழகக் கூட்டமொன்று

ஈழத்து இலக்கியத்துக்குத் தலைமை தாங்கவும், வழிநடத்தவும் முற்பட்டமை.

முற்போக்குச் சித்தாந்தக் கோட்பாட்டை முன்வைத்து, ஈழத்து இலக்கியத்தைச் சரியான திசைவழியில் இட்டுச் செல்ல வேண்டி இருந்தமையால், இலக்கியத்தில் கலைத்துவம் என்பது பற்றி அதிக சிரத்தை காட்டாமலும், அழுத்தங் கொடுக்காமலும் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். கலைத்துவமென்பது, உள்ளடக்கம் சாராத—உருவம் சார்ந்த அம்சமாக இருந்தமையால் போலும், மரபு வழி இலக்கிய காரர்களின் கட்சிக்குரிய அம்சமாக அதனை நியாயப்படுத்திக் கொண்டு, உள்ளடக்கம் பற்றிய வர்க்கத் தெளிவோடு கூடிய சோஷலிச யதார்த்த இலக்கிய விமர்சனங்களை எழுதியும் பேசியும் வந்தனர். இப்பிரச்சினை உருவம்—உள்ளடக்கம் என்ற பழைய இலக்கிய மோதல்களைக் கிளறிவிடுவதாகத் தோன்றினாலும், அதிலுள்ள நியாயங்களை பொறுப்பற்ற முறையில் மறுத்து விடுவதற்குமில்லை.

அடுத்ததாக இலக்கியத் தலைமை மாற்றம் என்பது பற்றிக் கவனத்துக்குக் கொள்ளுவோம்.

மரபுவழி வந்த இலக்கியக் காரர்கள்—இறுமாப்புக் கொண்ட பண்டிதக் கூட்டத்தினர்—தமிழ் இலக்கியம் தமக்குத் தான் முதிசொழும், சோந்தையுமெனக் கொண்டிருந்த போக்கினை மாற்றியமைத்த பெருமை முற்போக்கு அணியைச் சார்ந்தவர்களையே சேரும். இந்தப் பண்டிதக் கூட்டத்தினருக்குச் சவாலாக ஆக்க இலக்கியம் படைத்தவர்களுள், சமுதாயத் தின் கீழ்மட்டத்தில் தோன்றியவர்களும், பாடசாலைப் புத்தகங்களைச் சுமந்து 'கல்விமான

கள்' என்று பெயர் பெறுதவர்களும் அடங்கினர். இவர்களது சிருஷ்டிகள் சிறந்த படைப்புக்கள் தான் என்று ஆய்வு ரீதியாக நிறுவிய முற்போக்கணியினருக்குத் தலைமை தாங்கும் வாய்ப்பினைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள் பெற்றுக் கொண்டனர். இவர்களிடத்தில் காணப்படும் ஆற்றலும், இவர்கள் சார்ந்து நின்ற அணியும், பின்னர் இவர்கள் புகுந்து கொண்ட பல்கலைக்கழக வாழ்வும், எல்லாமே ஒன்று சேர்ந்து முற்போக்கணிக்குத் தலைமை தாங்குகின்ற விமர்சகர்களாக நிலைபெறச் செய்தன.

இதன் தொடர்ச்சியாக ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் ஒவ்வொருவரும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ தமது படைப்புக்கள் சம்பந்தமான கருத்துக்களையும் அங்கீகாரத்தையும் பல்கலைக்கழகம் சார்ந்தவர்களிடம் எதிர் பார்க்கவேண்டிய நிலைமை இன்று உருவாகியுள்ளது. அத்தோடு இலங்கை சாஹித்திய மண்டலத்திலும் அவ்வப்போது பல்கலைக்கழகம் சார்ந்தவர்கள் முக்கிய அங்கம் வகித்து வருவதனால் எழுத்தாளர்கள் அவர்களிடம் சுமுகமான உறவை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் விரும்புகின்றார்கள்.

இவற்றின் பெறுபேறுக இன்று ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் 'உயர் மட்டமாக' பல்கலைக்கழகம் சார்ந்தவர்களே மாறி வருகிறார்களென்பது கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியவொன்றாகும். இலக்கியம் படைப்பவர்கள் இரண்டாந்தரமானவையாகப் பின் தள்ளப்பட்டு, அவர்கள் படைக்கும் இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்யும் விமர்சகர்கள்தான். இலக்கிய முக்கியஸ்தர்களாக மாறிவிட்டார்கள். சித்தாந்தத் தெளிவோடு விமர்சனத்துறைக்குத்

தலைமை தாங்கி வளர்த்து வந்தவர்களும், பற்றுறுதியோடு அவர்கள் வழிவந்தவர்களும் மாத்திரமன்றி, அவர்களைச் சூழநின்று, சாதாரண பாடசாலை மாணவன் போல விமர்சனமென்ற பெயரில் நயமெழுது பவர்களும் பல்கலைக்கழக உயர்மட்டங்களில் இன்று காணப்படுகின்றனர்.

பல்கலைக்கழக உயர்மட்டப் போக்கிற்கு நல்ல உதாரணம், இவ்வாண்டு பெப்ரவரி 19-ம், 20-ம் திகதிகளில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகத் தமிழ்த்துறையினரின் தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழா. இவ்விழாவில் ஈழத்து நாவலாசிரியன் ஒருவனுக்குக் கூட முக்கியத்துவமளிக்கப்பட வில்லை யென்பது கவனத்திற் கொள்ளவேண்டியதொன்றாகும். தகுதியான நாவலாசிரியன் ஒருவன் கூட இல்லையா? என்பதுதான் படைப்பாளிகள் மத்தியிலிருந்து எழக் கூடிய சந்தேகம்.

பல்கலைக்கழக மட்டத்தினரின் தனி ஆதிக்கத்திலிருந்து, ஈழத்து இலக்கியத்தை மீட்டெடுப்பதுதான் ஈழத்து எழுத்தாளர் முன்னுள்ள அடுத்த கட்டத் தேவைகளுள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றெனக் கருதலாம் போல இன்று தோன்றுகிறது.

குதிரையைப் பின்னே கட்டி வைத்துக் கொண்டு, ஆசனத்தில் கம்பீரமாக வீற்றிருந்து வண்டியை ஓட்டிவிட எண்ணுவதால் வண்டி மாத்திரமல்ல—வண்டியோட்டியும், ஓரங்குலந்தானும் நகரமுடியாது. பாதை நன்றாகத் தெரிந்த குதிரை தளையை அறுத்துக் கொண்டு ஓடிச்சென்று தான் சேரவேண்டிய இலக்கை நிச்சயமாக அடைந்துவிடும் என்பதை இறுதியாக இங்கு நினைவில் நிறுத்திக் கொள்வோமாக!

★

காலம் தப்பிப் போச்சது

யோகேஸ்: கணேசலிங்கம்

அண்ணாந்து முகட்டைப் பார்த்தபடி கருட்டுப் புகையை உள்ளே இழுத்துக் 'குப்' பென்று வெளியே ஊதித் தள்ளினார் தம்பையா. மனதிலே பெரும் சுமை அழுத்தும் போதெல்லாம் இப்படித்தான் அந்த விழுந்தையிலிருக்கும் மரக் கட்டிலிருந்து ஊதித் தள்ளுவார். கடந்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாகத் தம்பையாது மனதிலே பெரும் பாரம் ஏறுவதும் அவர் இவ்வாறு புகைத்துத் தள்ளுவது வழக்கமாகி விட்டது. இப்படிச் செய்வதால் தன்னுடைய மனதில் இருக்கும் பாரச் சுமை எல்லா வற்றையும் வெளியே தள்ளி விடலாம் என்பது அவரது எண்ணம். அதிலே அவருக்கு ஒரு வித நிரூபிதி. நிம்மதி.

முற்றத்து வேப்பமரத்திலிருந்து இதமான காற்று மென்மையாக வீசியது. அந்தச் சுகமான காற்றை அனுபவித்த படியே அந்த மரக்கட்டிலில் நிம்மதியாகப் படுத்தி எத்தனை நாட்கள்? அந்த வீடு தம்பையாவின் டூர் வீடு சொத்து. வீட்டு விழுந்தையும், முற்றத்து வேப்பமரமும், அந்த மரத்திலிருந்து விகம் காற்றும் திராத நோய்களை எல்லாம் தீர்த்துவிடும் என்று பெருமையாக நம்பி வந்துள்ளார். வாய்விட்டு அதை

அடிக்கடி சொல்லியும் காட்டுவார்.

ஆனால் இப்போதெல்லாம் அந்தக் காற்றே அவரை வாட்டுகிறது.

இதமான அந்தக் காற்று உடலைத் தழுவிச் செல்லும் போது ஒருவித வலி ஏற்படுவதை உணர்கிறார். அந்த வலி அவர் உள்ளத்தில் எழுந்த வலி. அதையும் தம்பையர் அறியாமலில்லை.

ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் தரகர் சபாபதி வந்து போனதிலிருந்து இந்த மனப்பாரம் மனதை அதிகமாக அழுத்துவதை உணர்கிறார்.

மீண்டும், மீண்டும் தரகரின் வார்த்தைகளே அவர் காதுகளில் ஒலிக்கின்றன.

மானாவன் மனதில் ஆசிரியர் கூறிய புதிய கருத்துக்கள் பதிவது போல, தரகரின் வார்த்தைகளில் இருக்கும் உண்மை தம்பையரின் மனதிலே பதிந்து விடுகின்றன.

தரகர் சபாபதி அனுபவ சாவி. எத்தனையோ சடங்குகளை ஒப்பேற்றினவர். அவருக்குத் தெரியும் இப்போதைய போக்கு.

'தம்பையா அண்ணை இந்தப் பழைய வீட்டுக்கும், உங்கடை வெறும் காணிக்கை நீங்கள் நினைக்கிற மாப்பிளை வரமாட்டான். ரொக்கமா இருபத்தை யாயிரம் இருந்தால் அடுத்த மாதமே மாப்பிளை கொண்டு வாறன்' இது தரகரின் வாதம்.

இந்த வீடும் வளவும் ரஞ்சனிக் கு ஒரு சீதனமில்லைவாம். இப்போதைய நிலையில் ரொக்கம் இனும் இல்லாமல் மாப்பிளை எடுக்க ஏலாது. இது தம்பையருக்கும் தெரியாமலில்லை. சபாபதி கேட்ட இருபத்தைந்து என்ன? முப்பது கூடக் கொடுக்கலாம்.

ஆனால்? பணமிருந்தும் சீதனம் பேச முடியாத நிலை. வெளியே எழுந்து போய் ஒருவருமில்லாத ஒரு வெட்ட வெளியிலிருந்து பலமாகக் கத்த வேண்டும் போல அவர் மனதிலே ஒரு வேதனை.

அவர் மனமே அவர் செய்கைகளுக்குத் திரிப்புச் சொல்ல முடியாது தவித்தது.

★

அந்தக் கிராமத்திலுள்ள நாளைந்து பெரும் புள்ளிகளுள் தம்பையாவும் ஒருவர். இதை ஊரே ஒத்துக் கொண்டுள்ளது.

அதிகம் ஏன்? அவ்வூரில் முதல் முதல் கல்விக் கட்டியதே தம்பையாவின் தகப்பன் வேலுப் பிள்ளை. அவ்வூர் மக்களுக்குப் பணக்கார வேலுப்பிள்ளை என்றால் அவரைத் தெரியும். அந்த அளவுக்கு அவர் சொத்துக் காரன்.

தகப்பனார் காலத்திலே கொழும்பில் கொம்பனி ஒன்றில் வேலை பார்த்த தம்பையா, மன வியோடும், குழந்தை ரஞ்சனியோடும் கொழும்பில் குடியிருந்தார்.

தந்தையின் செத்த வீட்டிற்கு வந்த மகனுக்குக் கிடைத்த பங்குப் பணம் கொம்பனி வேலைக்கே முழுக்குப்போடுமள விற்குத் தம்பையாவை மாற்றி விட்டது. நான் முதுசுக்காரன். பணக்கார வேலுப்பிள்ளையின் கடைக்குட்டி என்ற கர்வம் அவருக்கு.

'பெட்டியில் உள்ள காசு எத்தனை நாளைக்குக் காணும். இந்தக் காசை நம்பிக்கையான ஒரு இடத்திலே போட்டிட்டுக் கொழும்புக்கே போய் விடு' என்று புத்தி சொன்னார் தமையனார்.

*கையுக்கை இருக்கிற வேலையை விடாதையுங்கோ. ராசா மாதிரிக் கொழும்புக்கே போய்விடுங்கோ' என்று நயமாகக் கூறிப் பார்த்தான் மனைவி.

'இந்தப் பணத்தைப் பத்து வருடத்திற்குள் பத்து மடங்காக்கி விடுவன். என்னை என்ன பேயன் என்டா நினைச்சீர்கள்?' என்று புத்தி சொன்னவர்களது வாயை அடைத்து விட்டார் தம்பையா.

வீட்டிலிருந்தே வியாபாரம் தொடங்கினார்.

கடையில்லாத தொழில்!

சாமான்களில்லாத வியாபாரம்! வட்டிக்குக் கொடுத்து முதலைப் பெருக்கலாம் என்றது தம்பையரது மூளை.

உள்ளதே ஒரு பிள்ளை. இந்த வேலை வேண்டாம். ஊரார் பெருமூச்சு விட்டுத்தாற காசு சுவறுது என்று கெஞ்சிப் பார்த்தான் மனைவி.

தம்பையாவை அசைக்க முடியவில்லை.

பணத்தை தம்பையாவிடம் வாங்கிக் கொண்டவர்கள் குடுத்த தெல்லாம் முத்திரைமேல் கையெழுத்திட்டுக் குடுத்ததெல்லாம் நம்பிக்கை நோட்டுக்கள்.

வட்டிக் காசை மாதம் மாதம் கூட தம்பையாவுக்கு இந்த உழைப்புச் சுகமாகத் தெரிந்தது. இன்றைக்கும் அவருக்கு ஞாபகமிருக்கு பொன்னையாவுக்குக் குடுத்த மூலாயிரம் இரு பகுதியா தந்த வட்டிக் காசு. வட்டியும் முதலும் பெருகிய மகிழ்ச்சியில் தினைத்தார் தம்பையா.

மனைவியால் அந்தப் பணத்திலு வந்து சுகத்தில் நிம்மதி காண முடியவில்லை.

ஒழுங்காக வந்த வட்டிப் பணம் சில வருடங்களாக வரவில்லை. கடன்காரரிடம் போன போதெல்லாம் தம்பையாவுக்கு அவர்கள் போக்கு மாறியிருப்பது தெரிந்தது.

ஒருத்தரைப் பார்த்து ஒருத்தர் இழுவல் பேச்சு. இப்போதெல்லாம் முதலே கிடைக்குமோ என்ற ஐயம்.

மகளின் தேவைக்குப் பணம் கையிலில்லை.

நம்பிக்கைக்கு வாங்கிய நோட்டுகளைக் கொண்டு ரஞ்சனியின் சீதனத்தைப் பேச முடியாது தவித்தார்.

மனதிலே உள்ள பாரத்தைக் கொட்டித் தீர்த்து ஆறுதல் பெற அவர் உள்ளுணர்வு தடுத்தது. அவர் குற்றவாளி என்று இடையிடையே அவர் மனம் தீர்ப்புச் சொல்லியது.

வெளியே வெய்யில் கொழுத்துகின்றது. தூரத்தே தண்ணீர் இறைக்கும் யந்திரத்தின் ஒசை கேட்கின்றது. இயற்கையோடு போட்டி போடும் கிராமம். இந்தக் கொடிய வெய்யிலிலும் எங்கும் ஒரே பசுமையாக இருக்கின்றது. கட்டிலிலிருந்த தம்பையா விரூந்தையில் நின்று தோட்டத்தைப் பார்த்தார். வீட்டிற்கு முன்னே உள்ள தோட்டம் பசுமையாக இருக்கிறது. எத்தனையோ வருடங்களாகக் காணும் காட்சியில் இன்று என்ன புதுமையைக் கண்டாரோ? 'ம...' தம்பையரது நெஞ்சிலிருந்து பெருமூச்சு ஒன்று கிளம்பியது.

'...அந்த நேரம் கையிலே இருந்த காசுக்குத் தோட்டத்தை எண்டாலும் வாங்கினனா?

யாரோ இரு பெண்கள் அவர் வீட்டு வழியாகத் தோட்டத்திற்கு உணவு கொண்டு

போகிறார்கள். தம்பையா விரைந்து செல்லும் பெண்களை அடையாளம் கண்டுகொள்கிறார். ஒருத்தி சரஸ். மற்றவள் கலா,



வாசல் கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டு எட்டிப் பார்த்தார். சால்வையைத் தலையில் போட்டுக் கொண்டு உள்ளே வந்த சண்முகம் களைப்போடு அந்த விரூந்தையில் இருந்து விட்டார்.

சண்முகம் தம்பையரது சகலன். மன்னூரில் கமம் செய்பவர். ஊருக்கு வந்தவர் தம்பையரைப் பார்த்துப் போக வந்திருந்தார்.

சுகசேமம் விசாரித்த பின்னர் 'என்ன இந்த முறை நல்ல விளைச்சலாம். உனக்கு எத்தனை புசல் அடிச்சது' என்று கேட்டார் தம்பையா.

'எனக்கு வாய்க்கவில்லை. மகளிடை வருத்தத்தோடே ஊரிலே நின்றிட்டுப் பிந்தி விதைச்சிட்டன். காலம் தப்பிப் போச்சு. பயிர் சரிவரேல்லை. ஏதோ அடுத்த முறை பாப்பம்' அவர் சாதாரணமாகத்தான் சொன்னார். இந்த வருடம் இல்லாவிட்டால் அடுத்த வருடம் என்றாலும் விளையும் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கு.

இந்த வார்த்தைகள் தம்பையரது மனதை என்னவோ செய்தன. காலம் தப்பிப் போச்சு என்று அவரை அறியாமலே அவர் வாய் உச்சரித்தது.

ஒன்றும் விளங்காத சண்முகம் தம்பையரை உற்றுப் பார்த்தார்.

தம்பையர் வேப்பமரத்திலிருந்து காலம் தப்பிக் கரையும் காகக் கூட்டத்தையே வெகு அவதானமாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். ★

சந்திப்புகளும்

3

சர்ச்சைகளும்

க. கைலாசபதி

மதுரையில் நாம் தங்கியிருந்தபோது ஒரு நாள் மாலை நண்பர்கள் சிலருடன் ஹோட்டல் ஒன்றிலே சிற்றுண்டி அருந்திக் கொண்டிருந்தோம். நண்பர் நவந்திராட்டினனும் செல்வி சென்பகமும் பல விஷயங்களுக்கு இடையில் தரும சிவராம பற்றிச் சில அபிப்பிராயங்கள் கூறிக் கொண்டிருந்தனர். தருமசிவராமுவை ஒட்டி இலக்கியக் குழுக்களுக்குள் காலத்துக்குக் காலம் நடைபெறும் 'உள்வெடிப்புகள்', தனிநபர் சண்டைகள் என்பன பற்றி அகஸ்மாத்தாய் உரையாடிக் கொண்டோம். அங்கிருந்து நாயக்கர் மஹாலுக்குப் போவதற்கு ஏற்பாடாகி இருந்தது சுவாரச்யமாக நாம் பேசிக் கொண்டிருந்த வேளையில் சிற்றுண்டிச் சாலை உரிமையாளர் எவ்விடம் வந்தார். நண்பர் அவர்களை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். உடனே அவர் எம்மைப்பார்த்து, 'சந்திரே இருந்துகொள்ளுங்கள். நமக்கு வேண்டிய ஒரு ஆசிரியர் இருக்கிறார். உங்களைப்பற்றி அடிக்கடி பேசிக்கொள்வார். டாக்ஸி

அனுப்பி அவரை அழைத்து விடுகிறேன். உங்களைச் சந்தித்தால் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுவார். இதோ வந்துவிடுகிறேன்' என்று கூறி விட்டு விரைந்து சென்றார்.

எதிர்பாராத விதமாய் ஏற்படப்போகும் அச்சந்திப்பைப் பற்றி எண்ணியபடி தொடர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம்; உரிமையாளரோ சிற்றுண்டிகளை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். சிறிதுநேரத்துக்கெல்லாம் தனது ஆசிரிய நண்பருடன் வந்து அவரை எமக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார். 'இவர் தான் வித்துவான் இராசாமணி; அயலிலுள்ள கிராமத்துப் பள்ளிக்கூடத்திலே தலைமைத் தமிழாசிரியராய் இருக்கிறார்'.

அதிக நேரம் பேசிக்கொண்டிருக்க அவகாசம் இல்லையென்றும், வேறொரு இடத்துக்குப் போக வேண்டியுள்ளதென்றும் எடுத்துக் கூறி மன்னிப்புக் கோரிக்கொண்டே உரையாடத் தொடங்கினேன். ஒரு சில நிமிடங்களுக்குள்ளேயே எனக்

கும் அவருக்கும் பொதுவான ஈடுபாடு இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பொருள்முதல்வாத அடிப்படையில் ஆராய்ந்து விமர்சிப்பதில் அவருக்கும் ஆர்வம் அதிகம். செம்மலர் சஞ்சிகையிலே 'பாட்டில் தெறித்த பொறி' என்னும் தலைப்பில் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் சிலவற்றை அவர் எழுதியுள்ளமை நினைவிற்கு வந்தது. குறிப்பாக திருக்குறள் எந்த வர்க்கத்தின் நலனை எதிரொலிக்கிறது என்பது பற்றி அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் வள்ளுவர் காத்த வர்க்கம் எனும் பெயரில் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. புலவர் இராசாமணியுடன் தமிழிலக்கிய வரலாறு, இலக்கியத் திறனாய்வு, இலக்கியத்தின் சமூக வியல் என்பன குறித்து விரிவாகச் சர்ச்சை செய்ய விருப்பமிருந்த பொழுதும், ஏற்கெனவே ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தபடி போகவேண்டியிருந்தமையால் சுருக்கமாகவே கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ள முடிந்தது. ஆயினும் ஒன்றும்மட்டும் தெளிவாகியது. இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் மார்க்சிய அடிப்படையிலே பழந்தமிழ் நூல்களை ஆய்ந்து வரும் மிகச் சிலருள் இராசாமணிக்குத் தனியிடம் உண்டு. என்னைப் பொறுத்த வரையில் அவருடைய முடிபுகள் அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாமலிருந்தது. குறள், வணிக வர்க்கத்தினரின் நலன்களையும் அபிப்பிராயங்களுையுமே பெருமளவிற்குப் பிரதிபலிக்கின்றது என்ற கருத்து பொதுவாக மார்க்சிய விமர்சகர்களிடையே நிலவுகின்றது. றானமாயடை, இராமணன், சிதம்பரரகுநாதன் போலியோரும் நானும் அவ்வப்போது

இக்கருத்தையே கூறிவந்திருக்கிறோம். ஆயினும் இராசாமணி அவர்கள் குறள் நிலவுடைமை வர்க்கத்தின் கண்ணோட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக வாதிட்டிருக்கிறார். இதனால் முக்கியமான இப்பிரச்சினை குறித்து நாம் மேலும் நுணுக்கமாக ஆராய்வதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. புலவர் இராசாமணியின் ஆய்வுகள் தமிழ் நாட்டிற்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவு வாதப் பிரதிவாதங்களைக் கிளப்பி விட்டுள்ளன. சென்னை யிலும் திருச்சியிலும் இலக்கிய நண்பர்கள் சிலரைச் சந்தித்த பொழுது நமது சர்ச்சைகளில் இராசாமணியின் முடிபுகள் பற்றியும் பேச்சு வந்தது. பலரும் எனது அபிப்பிராயத்தை அறிய விரும்பினர். இத்தகைய ஆய்வுகள் பெருகிய பின்னரே தீர்க்கமான முடிவுக்கு நாம் வரமுடியும்.

சென்னையில் நண்பர் ஒருவர் இல்லத்திலே முற்போக்கு எழுத்தாளர் சிலரைச் சந்தித்தேன். 'மார்க்ஸியமும் அழகிய லும்' என்னும் பொருள் குறித்து கலந்துரையாடல் நடைபெற்று சுமார் மூன்று மணி நேரம் நிகழ்ந்த அவ்வரையாடலின்போது இராசாமணியின் ஆய்வுபற்றி அபிப்பிராய பேதம் எழுந்தது.

அடிப்படையில் இது பழைய நூல். நாம் எவ்வாறு நோக்கி மதிப்பீடு செய்யப் போகிறோம் என்னும் வினா சம்பந்தமானதாகும். மார்க்சிய வாதிகள் அடிக்கடி எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளில் இதுவும் ஒன்று. திருக்குறள் மட்டுமன்றி ஏனைய தமிழ் நூல்களையும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்துக் கலை — கருத்து வடிவங்களாக நிராகரிக்க நினைப்பர் சிலர். நவயுகக் கவிஞ

னும் பாரதிபற்றியும் இத்தகைய ஒரு மதிப்பீட்டுப் பிரச்சினை தமிழ் இலக்கிய உலகிலே எழுந்துள்ளமையைப் பலரும் அறிவர். பழைய நூல்களை நுணுகி ஆராய்ந்து அவற்றின் வர்க்க வேர்களைத் தெளிந்து கொள்வது இன்றியமையாததே. அதே வேளையில், அந்நூல்களுக்குடாக அவ்வப்போது உருவாகித் திரண்டு வந்துள்ள முற்போக்கான — மனிதாபிமான — சிந்தனைகளை நமதாக்கிக்கொள்ள வேண்டியதும் அத்தியாவசியமாகும். சுர்ந்த நோக்கினால் இறுதி ஆய்வில் இது விமர்சகரது அரசியல் நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்ததாகவே இருக்கக் காணலாம். பிரபல கவிஞரும் விமர்சகருமான தணிகைச் செல்வன் இது விஷயமாகப் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

பொதுவில் இது சிக்கலான பொருளாகும். தமிழாராய்ச்சி இன்றுள்ள நிலையில் பழைய நூல்களின் காலங்கள் இன்னும் தெளிவாகத் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. தொல்காப்பியம், குறள், சிலப்பதிகாரம், இராமாயணம் என்பனவற்றின் காலத்தைப் பற்றிய வாதப்பிரதிவாதங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. உதாரணமாக சிலப்பதிகாரம் கி. பி. ஆறாம், ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் எழுந்திருத்தல் வேண்டும் என்ற தற்கோளின், அடிப்படையிலேயே பெரும்பாலான தமிழிலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் எழுதப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. பிற நாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களும் (செக்நாட்டு ஆய்வாளர் கமீல் சுவெலயில் போன்றோரும்) ஏறத்தாழ இம்முடிபையே ஏற்றுத் தமது ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். எனது பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் (1966) என்னும் நூலி

லும் சிலப்பதிகாரம் எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது என்ற ஊகமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆராய்ச்சி சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழில் (ஜூலை 1969) 'நகரத்தார் வரலாறும் சிலப்பதிகாரக் கதையும்' என்ற கட்டுரையில் ரகுநாதன் சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்தை வரையறை செய்ய முயலாவிடினும் அது சோழர் காலத்திற்கு முற்பட்டது என்ற ஊகத்தின் அடிப்படையிலேயே எழுதிச் செல்கிறார். 'குறள் கூறும் அரசு' என்னும் கட்டுரை ஆசிரியர் தே. வேலப்பனும் (ஆராய்ச்சி, ஜூன், 1973) மேற்கூறிய கால நிர்ணயத்தையே கடைப்பிடித்துள்ளனர்.

ஆயினும், கேரளத்திலுள்ள சித்தார் அரசினர் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரையாளர் செ. கோவிந்தன் டெலீரியிட்டள்ள சிலப்பதிகாரம் பதினேறாம் நூற்றாண்டுக் காப்பியம் (1975) என்ற நூலில், சோழப் பேரரசன் இராசேந்திரனின் வடநாட்டுப் படையெடுப்பு முடிந்த (கி. பி. 1023) பின்னரே சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டுள்ளார். (தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சி உலகிற் பெரும் பரபரப்பை உண்டாக்கியிருக்கும் இந்நூலைப் பற்றியும் பல எழுத்தாளர்கள் எனது அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டவண்ணமிருந்தனர்.)

இவ்வாறு நூல்களின் காலம் சர்ச்சைக்குரியதாய் இருக்கும் நிலையில் அவற்றின் சமூக உள்ளடக்கத்தையும், குறிப்பாக வர்க்கச் சார்பையும், ஐயத்துக் கிடமின்றித் தீர்மானிப்பது அத்துனை எளிதன்று. இதுபற்றி நண்பர் சிதம்பரரகுநாதனுடன் உரையாடிய பொழுது பிரஸ்தாபித்தேன். ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகளாகச் சிலப்பதி

காரத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து வந்திருக்கும் அவருடைய நூல் வெளிவரும் சாத்தியக்கூறு பற்றிக் கேட்டேன். நாளாந்தக் கடமைகளுக்கு மத்தியில் ஆராய்ச்சிக்கே நேரமில்லை என்று கவலைப்பட்ட அவர், எப்படியும் இவ்வாண்டில் நூலை வெளியிடவிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். நூல் வெளிவந்தால் ஆராய்ச்சியுலகிற்குக் காத்திரமான பங்களிப்பாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. (சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து வந்திருப்பதைப் போலவே பாரதியார் கவிதைகளைப் பற்றியும் நுட்பமாக ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறார் ரகுநாதன். பாரதியார் கவிதைகள் இயற்றப்பட்ட கால அடைவை ஒட்டி அவற்றை அமைத்து நோக்கிக் கவிஞனது கருத்து வளர்ச்சியையும் சிந்தனை மாற்றங்களையும் விவரித்தல் அவ்வாராய்ச்சியின் நோக்கமாகும். இதுவும் பூர்த்தியடையாமல் இருப்பதாய்க் கூறினார். எனினும் அவரது கவிதைத்தொகுதி ஒன்று அண்மையில் வெளிவர இருக்கிறது.)

தமிழ் நாட்டில், குறிப்பாகத் தமிழ் இலக்கிய உலகில், சமூகவியல் நோக்கில் அமைந்த ஆய்வுகள் குறைவு என்ற குறை பலகாலமாகவே இருந்து வருகிறது. கடந்த சில வருடங்கள் ஆராய்ச்சி ஏட்டிலே சிற்சில கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன. எனினும், மலையாளம், வங்கமொழி, தெலுங்கு முதலியவற்றில் வெளிவந்திருக்கும் ஆய்வுகளை நோக்குமிடத்துத் தமிழில் சமூகவியல் சார்ந்த இலக்கிய விமர்சனம் ஆரம்பப் படியில் நிற்கிறது என்பது ஒப்புக் கொள்ளவேண்டிய உண்மையாகும்.

எனினும் தற்சமயம் நம்பிக்கைதரும் வகையில் நிலைமை சீர்திருந்தி வருகிறது என்பதற்கு ஆங்காங்குச் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. ஆராய்ச்சி சஞ்சிகை மட்டுமன்றி தாமரை, செம்மலர், சிகரம், புதிய தலைமுறைகள், புலமை ஆகிய ஏடுகளும் கடந்த சில ஆண்டுகளுக்குள் சிந்தனையைத் தூண்டும் சில கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளன. இத்துறையில் ஈடுபாட்டுடன் உழைத்து வரும் சிலருடன் உரையாடும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. எனக்கும் இதில் அக்கறை இருப்பதால் பயனுள்ள கருத்துப் பரிமாறல்கள் நடைபெற்றன. புதிய தலைமுறை சஞ்சிகையிற் சிறந்த சில கட்டுரைகளை எழுதியவரும் மைசூரிலே கல்லூரியொன்றில் உயிரியல் விரிவுரையாளராய்க் கடமையாற்றுவருமான எஸ். என். நாகராஜனை முதன் முறை யாகச் சந்தித்தேன். தமிழ் நாட்டுக்காரரான அவர் தொழிலுக்காக மைசூரில் வாழ்ந்து வருகிறார். தமிழிலக்கியங்களை மார்க்சிய அணுகுமுறையில் ஆராய்வது குறித்துத் தெளிவான பார்வையுடைய அவர், தற்சமயம் அதிகம் எழுதாமலிருப்பது கவலைக்குரியதாக எனக்குப்பட்டது. எனது நூல்கள் பற்றி ஆழமாகவும் ஆக்கபூர்வமாகவும் அவர் விமர்சித்த போது மட்டிலா மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

இலக்கியத் திறனாய்வாளர் பலரை இம்முறை தமிழ்நாட்டிற் சந்தித்தேன். தி. க. சிவசங்கரன், டாக்டர் தா. வே. வீராசாமி, கோ. கேசவன், க. செந்தில்நாதன், இளவேனில், எழில் முதல்வன், தணிகைச் செல்வன், வல்லிக்கண்ணன் முதலியோரையும் இளைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த வேறு

சிலரையும் கலந்துரையாடல்களின் பின்னர் சந்தித்து நட்புரீதியில் சம்பாஷிக்க முடிந்தது. செம்மலர் சஞ்சிகையில் கல்கி, நா. பார்த்தசாரதி, ஜெயகாந்தன் அகிலன் முதலிய நாவலாசிரியர்களைப் பற்றி விமர்சனஞ் செய்துவரும் அருணனும் முற்கூறிய விமர்சகர் கூட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர். அண்மையில் இளவேனில் அவர்கள் கவிதையின் தோற்றம் குறித்து எழுதிவரும் நீண்ட கட்டுரையான 'கவிதா' பற்றியும், மார்க்சியத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி எழுதும் சில மேலாட்டு விமர்சகர்களின் வழிவரும் இந்திய 'ஞானதேசிகர்' களைக் காரசாரமாக விமர்சித்துத் தணிகைச் செல்வன் எழுதிய 'நண்பர்களைப் போல் நடப்பவர்கள்' என்னும் கட்டுரை பற்றியும் அவ்விரு ஆசிரியர்களுடன் விஸ்தாரமாக விவாதித்தேன். இளவேனில், கவிதை குறித்து எழுதிவரும் கட்டுரைகளில், பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் தொம்ஸனின் கருத்துக்களைத் தாராளமாக எடுத்தாளுவதால் தொம்ஸனிடம் முன்னாடுகள் பயின்று ஆராய்ச்சி நடத்தியவன் என்ற வகையில் என்னுடன் சிற்சில விஷயங்கள் குறித்து உரையாடினார்.

திறனாய்வாளர்களைச் சந்தித்த கூட்டங்களிலெல்லாம் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் குருதிப்புனல் காரசாரமான விவாதத்திற்குரியதாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்த விமர்சகரிடையே இந்நாவல் பற்றி முரண்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் நிலவுகின்றன: இந்திரா பார்த்தசாரதியின் சொந்த விருப்பு வெறுப்புகள் எவ்வாறிருந்த போதிலும், தஞ்சாவூரிலுள்ள விவசாயிகள் பிரச்

சினையை நாவலின் பொருளாகக் கிப் படிப்போர் நெஞ்சைத் தொடும் முறையில் எழுதியுள்ளார் என்பது ஒரு சாராரின் வாதம்; உண்மையான போராட்டத்தைத் திரித்துப் புறநிலையான நிகழ்வுகளுக்கு அகநிலைப் பட்ட காரணங்களைக் கற்பித்துச் சகட்டுமேனியாக அணைவரையும் கிண்டல் செய்யும் இலக்கியப் பொறுப்பற்ற படைப்பு என்பது மற்றொரு சாராரின் வாதம். இது முக்கியமான விவாதம் என்பதில் ஐயமில்லை. குருதிப்புனல் ஒருபுறமாக, முற்போக்கானரிடையே இத்தகைய கருத்து மோதல் ஏற்படுவது வரவேற்கத்தக்கதே. யதார்த்தம், இலக்கியம், அழகியல் என்பன பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்கவும் பிரச்சினைகளைத் துலக்கமாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவும் இவ்விவாதங்கள் நிச்சயமாக உதவும். ஜெயகாந்தனது ஐயு சங்கர நாவல் பற்றியும் முற்போக்காளர் சிலரிடையே முரண்பட்ட கருத்துக்கள் இருப்பதைக் கண்டேன். எனினும் குருதிப்புனல் கிளப்பிவிட்ட அளவிற்கு ஜெயகாந்தனின் நூல் சர்ச்சைகளை எழுப்பவில்லை என்றே தோன்றியது. இதற்குக் காரணம் உண்டு. ஜெயகாந்தன் வெறுமனே கருத்து ரீதியான கதையொன்றை எழுதியிருக்க, இ. பார்த்தசாரதி நடைபெற்ற 'வரலாற்று'ச் சம்பவம் ஒன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு கதை பின்னியிருக்கிறார். குருதிப்புனல் பிரச்சினைக்குரிய நாவல் என்பதும், மிகக் எளிமைப்படுத்தி அதனை ஒரேயடியாகத் தூக்கி எறிந்து பேசமுடியாது என்பதும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியன. அந்நாவல் பற்றிய அபிப்பிராய பேதல்கள், முற்போக்கு இலக்கிய விமர்சனம் இன்றிருக்கும் நிலையில், எதிர்பார்க்க வேண்டியவை என்ற முடிவுக்கே நாம்

வரவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

திருச்சியிலும், சென்னையிலும் சிறுச்சிறு இலக்கியக் கூட்டங்களின் பின் தனிப்பட்ட முறையில் சில எழுத்தாளர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது, ஓர் அபிப்பிராயம் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது; குறிப்பாகக் கல்லூரிகளில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் முதுகலை மாணவர்கள் சிலர் தமிழ்நாட்டு விமர்சன முறை குறித்து அடிப்படையான குறைபாடுகளைத் தொட்டுக் காட்டினர்: பெரும்பாலான விமர்சகர்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நூலின் ஆசிரியரை அலசுவதிலேயே கவனஞ் செலுத்துகின்றனர் என்றும், நூலைப் பகுப்பாய்வு செய்து இலக்கிய அரங்கில் அதற்குரிய ஸ்தானத்தை நிர்ணயிக்கத் தவறியிருக்கின்றனர் என்றும் கூறினர். சமூகப் பின்னணி, வர்க்கச்சார்பு, பாத்திரவார்ப்பு, மொழிநடை, வடிவ அமைப்பு ஆகிய சகல அம்சங்களையும் கருத்திற்கொண்டு நூலை மதிப்பீடு செய்யத் தமிழ்நாட்டு விமர்சகர்கள் முயல்வதில்லை என்பதே இனிய தலைமுறையினர் சிலரின் குற்றச்சாட்டாகும். இவ்வாறு குறைகூறுவதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது, விமர்சன முயற்சிகளிலும் சிலர் முனைந்து நிற்கின்றனர். 'நல்ல தம்பி' என்னும் புனைபெயரில் அண்மையில் 'அகிலன் சமூக நாவலாசிரியர்' (சிகரம், டிசம்பர், 1976) என்னும் விமர்சனம் ஒன்றை எழுதிய இளம் எழுத்தாளர் ஒருவர் கட்டுரை நறுக்குடன் என்னைக் காண வந்தார். கட்டுரையைப் படித்துப் பார்த்தேன்; அகிலன் என்ற தனி நபரைப்பற்றி அதிகம் கவலைப்படாமல் நாவலாசிரியரின்

வாழ்க்கை நோக்கு, வர்க்கச் சார்பு, தத்துவக் கோட்பாடு, மொழித்திறன், படைப்பாற்றல் முதலியவற்றை நேர்மையாகவும் கர்மையாகவும் அலசி ஆராய முற்பட்டிருக்கின்றார். கட்டுரையின் முடிவிலே அகிலனின் நூல்களிலே அடிப்படை யான ஊனங்கள் உள்ளன என்று கூறி அவற்றை நிரல் படுத்துகையில் நிதான புத்தியுடைய எவரும் அவரது முடிபை மறுக்கமுடியாதுள்ளது. 'நல்ல தம்பி', ஜன — சுந்தரம், போன்ற இளைஞர்கள் நாளைடையில் ஆற்றல்மிக்க விமர்சகர்களாகப் பரிணமிக்கக் கூடியவாய்ப்புண்டு. இவ்விளைஞர்கள் எம்முடன் உரையாடுகையில் இன்னொரு கருத்தையும் குறிப்பிட்டனர். சிற்பில விதிவிலக்குகள் காணப்படினும், ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் பொழுது ஈழத்து விமர்சகர்கள் தனிநபர்களைப் பற்றி ஆராய்வது குறைவு என்றும் சமூகவியல் ரீதியிலே பெரும்பாலானோர் விமர்சனஞ் செய்கின்றனர் என்றும் கூறினர். (சஞ்சிகைகளில் மட்டுமன்றி வானொலியிலும் இப்பண்பினை ஆங்காங்கே காணக்கூடியதாய் உள்ளது என்றும் பாராட்டுத் தெரிவித்தனர்.) கடந்த காலக் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் ஈழத்திலே, சிறப்பாகத் தேசிய — முற்போக்கு இலக்கிய அணியில், இலக்கிய ஆக்கமும் இலக்கியத்திறனும் அதிக முரண்பாடின்றிக் கைகோத்து நடந்து வந்தமை இதற்குக் காரணமாய் இருக்கலாம் என என்னைக் கொண்டேன்.

சென்னையில் நாம் சட்டசபை உறுப்பினர் விடுதியிலே விருந்தினர்களாகத் தங்கியிருந்தோம். அங்கே உள்ள சிறிய 'கூட்ட அறைகள்' ஒன்றிலே

எழுத்தாளர் சிலரைச் சந்திக்க ஏற்பாடாகியிருந்தது. மே. து. ராசகுமார், குஞ்சிராமன், இரா. பரமய்யன் ஆகியோர் அழைப்பாளர்களாக இருந்து ஒழுங்கு செய்த அக்கூட்டத்திற்குச் சுமார் ஐம்பது எழுத்தாளர்கள் வந்திருந்தனர். அண்மையில் ஈழம் வந்துபோன நண்பர் அசோகமித்திரனும் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தார். நெடுங்கால நண்பர்களான தி. க. - சி. யும் வல்லிக்கண்ணனும் புதிய எழுத்தாளர்களை எனக்கு அறிமுகஞ் செய்துவைத்தனர். கடந்த இருபத்தைந்து முப்பது வருடங்களாக இலங்கையில் இலக்கியம் வளர்ந்து வந்திருக்குமாற்றைச் சுருக்கமாக விவரித்தேன்; இவ்வளர்ச்சிக் கான கல்வி, கலாசார, சமூக மாற்றங்களையும் விளக்கினேன். ஈழத்திலே சுயமொழிகளில் கல்விப் போதனை நடைபெறுவது இலக்கிய ஆக்கத்திற்கும் பல வழிகளில் உரமளிப்பதாய் இருப்பதை தி. க. சி. சிலாகித்துப் பேசினார். தமிழ்நாட்டிலே இத்துறையில் கல்வியாளரிடையே பிற்போக்குத்தனமான கொள்கைகள் ஆழமாகப் பதிந்திருப்பதைப் பலரும் சுட்டிக் காட்டினர். ஆங்கிலத்திற்கு அத்தகைய அனுவசியமான மதிப்பு அளிக்கப்பட்டு வருவது இலேயே, தமிழ் எழுத்தாளர் பலர் அண்மைக்காலத்தில் தமது படைப்புக்களில் ஆங்கிலப் பதங்களையும் சொற்றொடர்களையும் அளவுக்கு மீறிப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்ற கருத்து எடுத்துரைக்கப்பட்டது. ஜெயகாந்தன், இந்திரா பார்த்தசாரதி, நா. பார்த்தசாரதி, அம்பை, முதலிய நாவலாசிரியரும், வெ. சாமிநாதன், க. நா. சுப்ரமணியம், சி. சு. செல்லப்பா முதலிய விமர்சகர்களும், புதுக்கவிதை எழுதிக் குவிக்கும்

பலரும் ஆங்கிலத் தொடர்பு களையும் வாக்கியங்களையும் புருத்தி எழுதுவதைப் பலர் கண்டித்தனர். கூட்டத்திலிருந்த கோ. கேசவன் 'இவர்களெல்லாம் யாருக்காக எழுதுகிறார்கள் என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்' என்று அடித்துக் கூறினார். இது விவாதிக்கப்படவும் கலந்துரையாடல் களைக் கூட்டத் தொடங்கி விட்டது. புதுமைப்பித்தன், கு. அழகிரிசாமி, எம். வி. வெங்கட்ராமன் ஆர். ஷண்முகசுந்தரம், ஜானகிராமன் முதலிய பல எழுத்தாளர்கள் ஆங்கிலப் பிரயோகங்கள் இன்றியே அற்புதமான கதைகளை எழுதியுள்ளனர் என்றும், சோம்பலும், போலிப் பகட்டுமே ஆங்கிலப் பதங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குக் காரணம் என்று சிலர் கூறினர். நாவலும், சிறுகதையும், கவிதையும் படைக்கும் எழுத்தாளர், அவ் வடிவங்களை நுணுக்கமாய்க் கையாளும் அதே வேளையில் தமிழ் உரைநடையையும் செப்பமாகக் கையாளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிலர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர். இவ்வாறு கருத்துக்கள் பரிமாறப்படும் பொழுது, நான் ஈழத்து இலக்கிய கபுத்தாக்களைப் பற்றி எடுத்துரைத்தேன். சுயமொழிக் கல்வி காரணமாக நமது இளைஞர்கள் அறிவியல், சமூகவியல், மெய்யியல் முதலிய பல துறைகளைச் சார்ந்த பதங்களையும் தமிழிலேயே எழுதவும் பேசவும் பழகிக் கொள்கின்றனர். ஆரம்பத்திலே அவை கலைச் சொற்களாகத் தோன்றினும் நாளைடையில் அவை சாதாரண வழக்கிற்கு வந்துவிடுகின்றன, இதனால் கடினமான கருத்துக்களையும் கோட்பாடுகளையும் தமிழில் விவரிக்கும் பழக்கம் கைவந்து விடுகிறது. மறுபுறம் ஈழத்து

முன்னணி எழுத்தாளரிற் பலர் உழைக்கும் வர்க்கத்துக் குடும்பங்களிலிருந்து வந்தமையாலும் ஆங்கிலமோகம் அற்றவர்களாக இருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினேன். இத்தகைய சர்ச்சைகளின் போதெல்லாம், தற்காலத்து இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஈழத்துக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் உள்ள சிறிசில வேறுபாடுகள் முன்பு பாய்த் தோற்றமளித்தன. உதாரண விளக்கங்களோடு உரையாடல் நடைபெறுகையில், ஐயத்துக்கிடமின்றி விஷயங்களை விளக்கக்கூடிய நிலைமை தோன்றி விடுகிறது. அமைப்பாளர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த 'காப்பி' யுடன் கூட்டம் ஒருவாறு முடிவுற்றது. ஆயினும் கலந்துரையாடல் தொடர்ந்து நடைபெற்றது மே. து. ராசகுமார், பூங்குன்றன், அக்கினிபுத்திரன், புலவர் சந்திரசேகரன், இரா. பாண்டியன், பி. யோகேஸ்வரன், ந. பிச்சமுத்து முதலியோர் தொடர்ந்து 'புதுக்கவிதை' குறித்துக் காரசாரமான விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். அக்கினிபுத்திரன் தனது கவிதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை எழுதித்தருமாறு கேட்டார். அக்கினிபுத்திரன் அங்கிருந்தமையால் வானம்பாடி ஏடு பற்றியும், அது நின்றபோனதன் காரணங்கள் பற்றியும், வானம்பாடிக் குழுவினரிடையே ஏற்பட்ட பிளவுகள் குறித்தும் நமது சம்பாஷணை திரும்பியது. பல்வேறு காரணங்களுள் அரசியற் கருத்து வேறுபாடுகளே அடிப்படையாக அமைந்தது என்று அவர் அபிப்பிராயப் பட்டார். 'புதுக்கவிதை' பற்றிய முடிவற்ற வாக்குவாதத்தை ஒருவாறு ஒத்திவைத்துவிட்டு, நண்பர் யோகேஸ்வரன் இல்லத்திற்கு இரவு உணவிற்காகச் சென்

றோம். நாகர்கோயில் காரரான யோகேஸ்வரன் கோவையில் கல்லூரியொன்றிலே விரிவுரையாளராய்ப் பணி புரிபவர், இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்ட காலத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் பற்றி விசேஷமாக ஆராய்ந்து வரும் அவரிடம் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வெளிவந்த அரிய - அபூர்வமான கவிதை நூல்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகத் தீண்டாமை ஒழிப்பு, மதுவிலக்கு, கதராடை இயக்கம் முதலியன சம்பந்தமான சிறுச்சிறு கவிதைப் பிரகரங்களையெல்லாம் அரிதின் முயன்று தேடிச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார். அப்பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலே நிகழ்ந்த சமூக மாற்றங்களை ஆராய்ந்தறியவு அவரது நோக்கமாகும். நாகர்கோயில் உணவுச் சுவையையும் நயமான கவிதைச் சுவையையும் அன்று மாலை இரசிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது.

(தொடரும்)

வாழ்த்துகின்றோம்

எழுத்தாளரும் யாழ். வளாகத் துணை விரிவுரையாளருமானதிரு. துரை மனோகரன் அவர்களுக்கும் கனகாம்பிகை அவர்களுக்கும் 21-3-77-ல் மிக விமரிசையாக ஊரெழுவில் திருமணம் நடைபெற்றது.

மணமக்கள் இன்புற்று வாழ, எழுத்தாளர்களது சார்பில் நமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்

சிறு இன மக்களது இலக்கியங்கள்

'சிறிய' இலக்கியங்கள் அல்ல

பியோரி டாடாரோவ்

'சோவியத் யூனியனில் வாழும் சிறு இன மக்களது இலக்கியங்கள் உண்மையில் சின்ன இலக்கியங்கள் அல்ல'

பிரபல சோவியத் எழுத்தாளரும் 'ட்ருஷ்பா நரோதோவ்' என்ற சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான செர்ஜி பாருஸ்தினிடம் சோவியத் யூனியனில் வாழும் சிறு இன மக்களது இலக்கியங்கள் குறித்துக் கூறும்படி கேட்டபோது அவர் மேற்கண்டவாறு கூறினார்.

பாருஸ்தின் தொடர்ந்து கூறியதாவது: 'சிங்கிஸ் அய்த்ம தோவ், கெய்சின் குவியேவ், அலிம் கெஷொகோவ், முஸ்தாய் காரிம், யூரி ரித்கேய், விலாடியிர் சாங்கி, யூவான் ஷெஸ்தாடொவ் போன்ற சிறிய இனங்களைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களில்லாத எமது இலக்கியத்தை என்னால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது. உதாரணத்துக்கு தாகெஸ்தானில் வாழும் சிறிய அவார் இன மக்கள் ரகூல் கம்ஸ்தோவ் என்ற மாபெரும் கவிஞரை எமக்களித்துள்ளனர். கம்ஸ்தோவின் கவிதைகளும் பாடல்களும் சோவியத் இலக்கியம் முழுமையினதும் இன்றியமையாகக் கூடுக மாறியுள்ளன.

'சோவியத் யூனியனில் 76 தேசிய இலக்கியங்கள் உள்ளன.

இவற்றில் 60 சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் உருவானவை 75-வதும் மிக இளமையானதும் யுகாகேர் இலக்கியமாகும். வட பகுதியில் வாழும் இந்த யுகாகேரிய மக்கள் தொகையில் சில நூற்றுக் கணக்கானவர்களே. யுகாகேர் இலக்கியத்தின் ஸ்தாபகரும் அதன் ஒரே ஒரு பிரதிநிதியுமாக இருப்பவர் செமியோன் குரிஸோவ்.

இந்த இளம் இலக்கியத்தின் எழுத்தாளர்கள் தொகையில் குறைந்தவர்களாயிருப்பினும் அவர்களது திறமை மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. சிறு இன மக்களது இலக்கியம் அவர்கள் தொகையிலும் பார்க்க உயர்ந்தவை. ஒரு இலக்கியத்தின் தொகை அல்லது அளவு எப்பொழுதும் அதன் தரத்தை நிர்ணயிப்பதில்லை. பெரிய ரஷ்ய இலக்கியத்தில் அல்லது பெரிய உக்ரேனிய இலக்கியத்தில் ஒரு மோசமான படைப்பு தோன்றக் கூடும். அதே நேரத்தில் சிறிய அவார் இலக்கியத்தில் அல்லது சிறிய பால்கரியன் அல்லது சிறிய யுகாகேர் இலக்கியத்தில் ஒரு அற்புதமான படைப்புத் தோன்றக் கூடும்.

'ட்ருஷ்பா நரோதோவ்' சஞ்சிகை ரஷ்ய மொழியில் வெளிவருகிறது; சோவியத் யூனியனில் வாழும் மக்கள்

மத்தியிலான இலக்கியத் தொடர்புகளை வலுப்படுத்துவதும் மேம்படுத்துவதும் பல் தேசிய இன இலக்கியத்தின் அற்புதமான படைப்புக்களை வெளியிடுவதுமே இதன் பிரதான பணியாகும்.

1939-ல் முதன் முதலில் இப் பெயரில் வெளியான தொகுப்பு, 1955 முதல் மாத சஞ்சிகையாக மலரத் தொடங்கியது.

பிரசுரத்துக்காகக் கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது உங்கள் விமர்சனம் எவ்வாறமைகிறது?

'உங்கள் கேள்வி சாதாரணமானது. அதே நேரத்தில் சிக்கலானதும் கூட. நாடு முழுவதும் நடைபெறும் உண்மையான இலக்கியப் போக்குகளை நமது சஞ்சிகை பிரதிபலிக்கிறது. 11

ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எமது சஞ்சிகையின் விநியோகம் 19,000 பிரதிகளாக இருந்தன. இன்று அது 200,000 மாக உயர்ந்துள்ளது. இது, சிறு இன மக்களின் இலக்கியம் உட்பட நமது தேசிய இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியைக் சுட்டிக்காட்டுகிறது. எனவே படைப்புக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போக்கிலும் மாற்றமேற்படுவது இயல்பே.

உதாரணத்துக்கு இன்றொரு தேசிய இலக்கியத்திலிருக்கும் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்க்கிறோம். ஆனால் சில வேளைகளில் ரஷ்ய மொழியில் உள்ள, ரஷ்ய இலக்கியப் படைப்புகள் உட்பட இதர இலக்கியப் படைப்புகளுடன் இவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது அவை தமது எல்லை

அன்றும், இன்றும், என்றும் தரச் சிறப்பில் முதலிடம் வகிப்பவை

பிரவுண்சன்

- ★ மெக்கிங் பவுடர்
- ★ கலராட்பவுடர்
- ★ ஜெலி கிரிஸ்டல்
- ★ நோப்பித்தூள்



80 1/4, பிறைஸ் பிளேஸ், கொழும்பு - 12

தொலைபேசி: 27197

களைக் கடந்து பொதுத் தன்மையைப் பெற்று விடுகின்றன. இதுதான் எமது பல்தேசிய இலக்கியத்தின் முதலாவதும் முழுமையானதுமான சிறப்பு. எந்தவொரு தேசிய இலக்கியத்திலும் உள்ள சிறந்த படைப்புக்களை மட்டுமல்ல, நாடு பரந்த வகையில் முக்கிய தோற்றப் பாடாகக் கருதப்படுபவற்றையும் எமது சஞ்சிகை பிரசுரிக்கின்றது.

நீங்கள் பிரபல எழுத்தாளர்களது படைப்புக்களுக்கு மட்டும் தானா அல்லது இளம் கதாசிரியர்களுக்கும் உங்கள் சஞ்சிகையில் இடமளிக்கிறீர்களா?

இங்கு ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கல்மிக் கவிஞரான டேவிட் குகல்திளேவ் சோவியத்யூனியனில் பிரபல்யமானவர். இவரது முதலாவது கவிதை 1939-ல் 'ட்ருஷ்பா நரோதோவ்' சஞ்சிகையில் வெளியானது. அப்போது அவருக்கு வயது பதினைந்து. நமது சஞ்சிகையின் மூலம் பேர்பெற்ற பல இனங்களைச் சார்ந்த இளம் கதாசிரியர்களை இங்கு என்னைக் குறிப்பிட முடியும்.

இன்று முடிந்தளவில் இளம் கதாசிரியர்களுக்கு இடமளிக்க முயல்கின்றோம். இந்த அணுகுமுறை சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டியின் 'இளம் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுடனான பணி' என்ற தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுடன், எழுத்தாளர் சங்கத்திலும் நமது சஞ்சிகைகளிலும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது கலை, இலக்கியத்தை மேம்படுத்த இந்த அணுகுமுறை உதவும்.

'ட்ருஷ்பா நரோதோவ்' சஞ்சிகையின் அனுபந்தம் குறித்து சில வார்த்தைகள் கூறுங்களேன்?

ஓராண்டில் பதினைந்து தொகுதி நூல்களை உள்ளடக்கும் இந்த அனுபந்தம் 200,000 பிரதிகளில் வெளியாகிறது. பல்தேசிய இலக்கியத்தைப் பிரதிபலிக்கக் கூடியவகையில் படைப்புக்களை நாம் வெளியிடுகிறோம். இவற்றுள் நமது சஞ்சிகையிலும் நொவிமிர், ஸ்ரோமியா, ஸ்வெஸ்டா, ஒக்தியப் போன்ற இலக்கிய கனம் மிக்க இதர சஞ்சிகைகளிலும் வெளியான படைப்புகளும் அடங்குகின்றன, இறுதியாக வாசகரால் நினைவூட்டப்படும் படைப்புக்களையும் சேர்த்துக் கொள்கின்றோம். இன்றைய வாசகர்களில் பிரதானமானவர்கள் இளம் மக்கள். எனவே இன்றைய இலக்கியத்தை மட்டுமல்ல, கடந்த காலத்தின் படைப்புக்களையும் அவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டியுள்ளது. எமது அனுபந்தங்கள் மக்களிடத்தில் மிகவும் பிரபல்யமானவை என்றே கூறுவேன்.

எனது இறுதிக் கேள்வி சிறு இன மக்கள் இலக்கியத்துடனே அல்லது உங்கள் சஞ்சிகையுடனே நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. கருத்துக்களின் பரிவர்த்தனை, கலாசார ஒத்துழைப்புக்கள் என்பவை பல அரசியல் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண உதவும் என்பது பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. இலக்கியத்துக்கும் அரசியலுக்குமிடையிலான பரஸ்பர சம்பந்தம் குறித்து என்ன கூறுகிறீர்கள்?

'எந்த ஒரு நாட்டிலும் இலக்கியமானது ஏதோ ஒரு வகையில் அரசியலுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகின்றேன், மேற்காலில் அரசியலானது சோவியத் - விரோத நோக்கத்திற்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த வகையிலும்

அரசியல் இருப்பது துரதிர்ஷ்ட வசமானதே. தரத்தால் உயர்ந்திராத, ஆனால் வேறேதாவதொன்றைக் கொண்ட சில படைப்புக்கள் சில அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பெருமளவில் விற்பனை செய்யப்படலாம், இவை குறித்து வானளாவப் பேசப்படும். இவை பிரசுர கர்த்தாவுக்கு மட்டுமல்ல இந்த இயக்கத்தை ஒழுங்குபண்ணியவர்களுக்கும் தற்காலிகமான, அற்பமான லாபத்தைத் தரலாம். ஆனால் விரைவில் இவை மறைந்து மங்கிப்போய்விடும்.

கேள்வியின் இரண்டாவது விஷயத்துக்கு வருவாம். மேற்குலகின் வாசகர்களுக்கு எமதிலக்கியம் குறித்து மிகக் குறைவாகவே அறிவிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இலக்கிய விளம்பரங்களும் ஆரவாரங்களும் பல நாடுகளில் பரப்பப்படுவதனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக நமது இலக்கியம் பற்றித் தவறான கருத்துக்கள் அங்கு நிலவுகின்றன, அங்குள்ள வெகுஜன தகவல் சாதனங்களது உடமையாளர்களது விரோதமான கொள்கைப் போக்கின் காரணமாக நமது இலக்கியத்தின் உண்மையான தரம் குறித்து அறிவிப்பதற்கு வாய்ப்புக்களில்லை.

நமது எதிரிகள் கட்டுப்பாடற்ற தகவல் பரிமாற்றம் குறித்துப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் நமது இலக்கியங்கள் இன்னமும் இவர்களது சகபாடிகளினால் நிராகரிக்கப்படுவதை அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். ஆயினும் கடந்த 10 அல்லது 11 வருடங்களுக்கு மேலாக இந்த வாசகர்கள் நம்மைப்பற்றி அதிகமான தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்தள்ளார்கள் என்பதை நாம் கூறமுடியும். வாழ்க்கை

அர்த்தமுள்ளதாகி வருகிறது. உண்மையான தேர்ந்த வாசகன் தாஸ்தாயேவ்ஸ்கி, செகோவ், டால்ஸ்டாய் ஆகியோரின் மொழிபெயர்ப்புக்களுடன் தன்னைத் திருப்திப்படுத்திக் கொள்ளத் தயாராகவில்லை. அவனுக்கு இன்றைய சோவியத் இலக்கியத்தைப் பற்றி அறிய வேண்டும். இதை சில மேற்குலக பிரசுரகர்த்தாக்கள் உணர்ந்துள்ளனர்.

இந்த அறிவுபூர்வமான தோற்றப்பாடு இன்று உலகில் இடம்பெற்று வருகின்றது என்பதை இது சுட்டிக் காட்டுகின்றது என்று நினைக்கின்றேன். ஆனால் இத்தோற்றப்பாடு அரசியலிலிருந்து பிரிக்கப்பட முடியாதது. அதே நேரம் அரசியல்கும் சிசிகளுக்கும் பார்ப்பட்டது. ஹெல்சின்கி மகாநாட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உணர்வு, நமது பூவுலகில் உருவாகிவரும் இதர முற்போக்கான அம்சங்களும் வெற்றி பெறும் என்றே நாம் நம்புகிறோம். ★

பழைய பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் பைத்தியம், லண்டன் மக்களுக்கு உண்டு. குறிப்பாக, கல்வித் துறையில் இது மிக அதிகம். லண்டன் பள்ளிகளில் 23 சதவிகிதம், 1903-ல் கட்டப்பெற்றவை; பழுது பார்க்கப்படாமல், சீர்குலைந்து இருப்பவை, சான்றாக, தாமஸ் கால்டன் என்ற பள்ளியில் பெரும் பகுதி, 19-ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பெற்றவை. 'தூரத்தில் இருந்து பார்க்கும்பொழுது இது ஒரு பாதுகாப்பான சிறைச்சாலை போல் தோன்றுகிறது' என்று ஒரு பிரிட்டிஷ் இதழ் எழுதுகிறது.

டாக்ஸி

சந்தரகாந்த பக்ஷி

குஜராத் திக் கதை

தமிழில்:

யாதவன்

டாக்ஸி வந்து நிற்கும் சப்தம் ரஹ்மத்துக்கும் கேட்டது. சுட்டிலிருந்து கீழே குதித்து வெளியே ஓடினான். அம்மி பெருங்குரலில் அவனைக் கூப்பிட்டான். அந்த இருட்டில் அவளது குரல் அக்குடிசையின் பலமற்ற சுவர்களில் இரைச்சலுடன் மோத, சுவர்கள் அதிர்ந்தன. அவை ஜப்பானியப் பெட்டிகளிலான சுவர்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் ரஹ்மத் ஓடுகின்ற போது அவை நடுங்கும். அம்மி அதற்காக அவனைத் திட்டினான்.

ரஹ்மத் சுல்தானியுடன் உள்ளே வந்தான். வெளியே டாக்ஸி புறப்பட்டுச் செல்லும் ஓசை அம்மிக்குக் கேட்டது. ரஹ்மத் படுக்கையில் போய் விழுந்தான்.

சுல்தானி தனது ப்ளஸுவுக்குள் கைவிட்டு இருபத்திரண்டு ரூபாவை எடுத்து அம்மியிடம் கொடுத்தான்.

'இனி நாளைக்கு இரவுதான் ஷூட்டிங்' என்றான் அவன்.

'இன்றைக்கு டான்ஸ் எல்லாம் முடிஞ்சதா?' அம்மி கேட்டாள்.

'இல்லை... இன்னும் இரண்டு சீன் எடுக்க இருக்கு... நாளைக்கு அதை எடுப்பாங்க.....'

சுல்தானி தனது சேலையைக் கழற்றிப் போட்டாள். அம்மி அதை எடுத்து மடித்தாள்.

'யார் உன்னை டாக்ஸியில் கூட்டிக்கொண்டு வந்தது' ரஹ்மத் கேட்டான்.

'நீ கண்ணை மூடித் தூங்கு'

'இல்லை நீ சொல்லு'

'நீ தூங்கப் போகிறாயா இல்லையா?' சுல்தானி கத்தினாள். பின்னர் திரும்பி அம்மியிடம் கூறினாள்: 'என்னைக் கொண்டு போய் விடும் படி உதவி போட்டோகிராபரிடம் டைரக்டர்தான் சொன்னார்'

'அம்மி இருபத்திரண்டு ரூபாக்களையும் பெட்டியில் வைத்தாள். பின்னர் சுல்தானியின் உணவைத் தட்டில் வைத்துக் கொண்டு வந்தாள். தட்டில் மூன்று சப்பாத்திகளும் சில கறிகளும் இருந்தன. சுல்தானி தனது 'ப்ளவுஸை'க் கழற்றிப் போட்டாள்; ஒரு கிழிந்த சேலையால் தன்னைச் சுற்றிக் கொண்டாள். பின்னர் சாப்பிட உட்கார்ந்தாள்.

'இன்னும் எத்தனை நாட்கள் போகவேணும்?' அம்மி கேட்டாள்;

நானேக்கும் பிறகு இன் றொரு நானேக்கும் அவுட்டோர் ஷூட்டிங்

சுல்தானி அவசர அவசரமாக உணவை விழுங்கியபடி டேலும் கூறினான். 'சரியான மழை பெய் கிறதால் அவுட்டோர் ஷூட்டிங் எப்போ என்று தெரியாது. எங் களுக்கு அறிவிப்பாங்க..... ஒரு வேளை சனிக்கிழமையாயிருக்கக் கூடும்... நான் போய் அறிஞ்சு கொண்டு வரவேணும்'

'ஓவ்வொரு நாளும் நீ டாக்ஸியில் தானே வருவாய்' ரஹ்மத் கேட்டான்.

'இங்கே பார்! நீ காலையில் வேளைக்கே எழுந்திருக்கவேணும். இன்னும் ஏன் தூங்கவில்லை' அம்மி சாந்தமாகக் கேட்டாள்.

'சுல்தானி ஓவ்வொரு நாளும் டாக்ஸியில்தான் வரு கிறான்' ரஹ்மத் முணுமுணுத் தான். பின்னர் கட்டிலில் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்துக்கொண்டான்.

சுல்தானியும் அம்மியும் கூட கட்டிலில் ஏறிப் படுத்துக் கொண்டார்கள். லாந்தர் விளக் கின் வெளிச்சம் அணைந்தது.

ரஹ்மத் சுல்தானியின் பக் கம் திரும்பினான். 'நீ டைரக்டர் காஹேப்பிடம் சொன்னாயோ?'

'மம்... சொன்னேன். எனக் கொரு தம்பியிருக்கிறான். பன் னிரெண்டு வயது.....'

அந்த இருட்டையும் ஊடு ருவிக்கொண்டு அம்மி, சுல்தா னியைப் பார்த்தான்.

'ரஹ்மத் என்ன செய்கிறான் என்று அவர் கேட்டார். 'அவன் ஒரு சலூனில் வேலை செய்கிறான். கூட்டுவான். கண்ணாடிகளைத் துடைப்பான், வெளியில் போய் வருவான்' என்று சொன்னேன். எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். 'இப்போ

பதினைந்து ரூபா கொடுக்கிறாங்க, அடுத்த மாதம் தொடக்கம் பதினெட்டு கொடுப்பாங்களாம்' என்றேன். பரவாயில்லை, நல்லா யிருக்கே என்று டைரக்டர் சொன்னார்'

அம்மி எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். சுல்தானி தொடர்ந்தான் 'எலக்ரிஷி யன் கூடத் தனது மருமகனைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறான். வேறு பையன்கள் கூட அங்கே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்க ளுக்கு முப்பது ரூபா கிடைக் கிறது. விடுமுறை அல்லது அவுட்டோர் தினங்களில் வேலை செய்தால் டிபனும் கிடைக்கும்' அம்மி அரைத்தாக்கத்தில் கிறங் கிப் போயிருந்தாள். அவள் மேலே கேட்கவில்லை. சுல்தா னிக்கும் தூக்கம் வந்தது.

சிறிது நேரம் கழித்து அம்மி சொன்னாள், 'ஆனால் நீ அடிக் கடி டாக்ஸியில் வரத் தொடங்கி விட்டாய்'

அந்த இருளில் சுல்தானி புன்னகைத்தான். அவள் அம்மி யிடம் கூறினாள்; 'என்னால் ஒன் றும் செய்ய முடியாதம்மா. டைரக்டர்தான் என்னை அப்படி அனுப்புகிறார்'

'இனிமேல் நீ இருபத்தைந்து ரூபா கேட்க வேணும். இருபத்தி ரெண்டு ரூபாவுக்கு நீ கடுமை யாக வேலை செய்கிறாய்'

'உனக்குத்தான் எல்லாம் நல்லாத் தெரியுமே அம்மி! நடனப் பெண்களோடு நீண்ட நேரம் வரிசையில் நிற்பதற்குத் தானே இருபத்திரெண்டு ரூபா'

அம்மி ஒன்றும் பேசவில்லை.

★

சுல்தானி அன்று பகல் முழுவதும் நித்திரை செய்தான். அன்று இரவு அவள் ஷூட்டிங்

குக்குப் போக வேண்டும். அன்று அதிகாலையிலேயே ரஹ்மத் சலூ னுக்குப் புறப்பட்டுப் போய் விட்டான். சலூன் பல மைல் களுக்கப்பால் இருக்கிறது. ரஹ் மத் சலூனுக்குப் போவதும் வருவதும் நடந்துதான். அவன் வீட்டை விட்டுப் புறப்படும் முன்னர் சுல்தானியைப் பார்த் தான். அவள் மரக்கட்டை போல் தூங்கிக் கொண்டிருந் தான். திடீரென அவன் நினைத் துக்கொண்டான் - 'சுல்தானி ஓவ்வொரு இரவும் டாக்ஸியில் தானே வருகிறான்'

மாலையில் ரஹ்மத் வீட்டுக்கு வந்தபோது சுல்தானி அங்கு இல்லை. வழக்கம்போல் அவன் போய்விட்டான்.

'சுல்தானி எங்கே?'

'ஷூட்டிங்கிற்குப் போய் விட்டாளே'

'அவள் காலையில்தானே வீட்டுக்கு வருவான்'

'மம்.....'

'டாக்ஸியில்... ..' ரஹ்மத் தின் குரலில் வெறுப்புத் தட்டி யது.

'நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்? டைரக்டர் சாஹேப் அவளை அனுப்புகிறார்' அம்மிக்குக் கோபம் வந்தது.

ரஹ்மத் பதிலேதும் கூற வில்லை; அவன் தனது உணவில் கவனம் செலுத்தினான்.

'இன்றைக்கு உனக்கு முப் பது பைசா மட்டுந்தான் கிடைச்சதா?'

'இன்றைக்கு ஒரே மழை; முடிவெட்ட யாருமே வரவில்லை. இந்த 'டிப்ஸ்' கூட இரண்டு மணிக்குத்தான் கிடைத்தது'

'வழியில் எவ்வளவு செலவழித்தாய்... உண்மையைச் சொல்லு?'

*உண்மைதான். அறிஸ் பாயைக் கேட்டுப்பார். ரெண்டு பேரும் ஒன்றாகவே வந்தோம்'

'என்ன? நீ சாஃபியுடன் வரவில்லை?'

'அவன் படம்பார்க்கப் போய்விட்டான்'

'நீ காசை எடுத்துப் புகை பிடிச்சிருக்கிறாய்'.

'சுல்தானி ஓவ்வொரு நாளும் டாக்ஸியில் வாருள். அவளை ஒருத்தரும் திட்டுவ தில்லை'

'அவள் டாக்ஸிக்குக் காசு கொடுப்பதில்லை. கம்பனி கொடுக்குது. நீயேன் கவலைப் படுகிறாய்?'

'நா'னும் டாக்ஸியில் தான் வீட்டுக்கு வருவேன்'

'என்ன? என்ன சொன்னாய்' அம்மி கோபத்தோடு கேட்ட வாறே அவனின் காதைப் பிடித்து இழுத்தாள். 'யார் உனக்கு இப்படிப் பேசச் சொல் லிக் கொடுத்தது. சாஃபியை இங்கே வரச்சொல்லு. உன்னைக் கவனிக்கச் சொல்ல வேணும். டாக்ஸியில் வீட்டுக்கு வரப் போறாய் நீ. அதுவும் முப்பது பைசாவோடு?'

ரஹ்மத் கைகழுவ வெளியே போனான். அம்மி திட்டிக் கொண்டேயிருந்தாள்.

இரவு சாப்பாடு வெகு சீக் கிரத்தில் முடிந்துவிட்டது. சுவ ரில் இருந்த பல்லி சப்தமிட் டதை ரஹ்மத்தினால் கேட்க முடிந்தது. 'சுல்தானியின் நடனத்தை இந்த நேரம் படம் பிடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், டான்ஸ் மாஸ்டர் அங்குமிங்கு மாகக் சுத்திக்கொண்டிருப்பான்' அவன் தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டான்.

ஒருமுறை சுல்தானியுடன் அவன் ஸ்ருடியோவுக்குப் போயிருந்தான். அந்த டான்ஸ் மாப்டர் ரொம்பக் கண்டிப்பான மனிதன். அவன் உரத்துச் சப்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தான். 'ஆனாலும் அவன் டாக்ஸியில் தானே வீட்டுக்கு வருவான். எவ்வளவு அதிர்ஷ்டக்காரி. ஒரு நாளாவது அவன் என்னை டாக்ஸியில் கூட்டிக்கொண்டு போனதில்லை. ஒரு நாளைக்கு நான் கூட டாக்ஸியில் வருவேன். ஸ்டைலியாக வருவேன். ஆகக் கூடினால் அம்மி திட்டுவான். திட்டட்டும் ... அவ்வளவுதானே-

'ரஹ்மத்' அம்மி கூப்பிட்டான். அவன் அசையவில்லை. கேட்காதமாதிரி இருந்தான்.

அம்மி நினைத்தான் 'பாவம் பயல்! அவனுக்கு வேலை ரொம்பக் கடுமையானது. நான் அவனைத் திட்டியிருக்கக் கூடாது'

★

சுல்தானி வீட்டுக்கு வந்த போது ரஹ்மத் போய்விட்டான். அவன் அம்மியிடம் இருபத்தைந்து ரூபாவைக் கொடுத்தான்.

'அவுட்டோர் ஷூட்டிங் எப்போ?'

'அதை அவர்கள் இன்னமும் தீர்மானிக்கவில்லை. இரண்டு மூன்று நாளில் தெரியும்' கொஞ்சம் பொறுத்து சுல்தானி மீண்டும் சொன்னான்; 'எக்ஸ்ட்ரா கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு சங்கம் வைக்கப்போகிறோம்'

அம்மிக்கு இது விளங்கவில்லை, ரஹ்மத்துக்குப் பிடித்த மாண உணவைச் செய்யவேண்டும் என்று அவன் கூறினான்.

சுல்தானிக்கு அன்று மாலை யில் ஷூட்டிங் இல்லை. சாப்பி

டாமலிருந்தான். 'ரஹ்மத் வரட்டும் எல்லாரும் சேர்ந்து சாப்பிடலாம்.

'நீ வா. அவன் எப்போ வருவானென்று தெரியாது'

'இல்லை அவனுக்காக இருக்கப் போகிறேன்'

'அவன் வரத் தாமதமாகும்'

'பரவாயில்லை'

'காத்திருக்கிறதில் பயனில்லை. சாப்பாடு குளிர்ந்து போகும். நீ வந்து சாப்பிடு. நான் பாத்திரங்களை கழுவி வைக்கவேணும்'

'ஐயோ! அம்மி பேசாமலிரேன். நான் கழுவிவைக்கிறேன். நீ ஏன் இன்னமும் சாப்பிடவில்லை?'

அம்மி சாப்பிட உட்கார்ந்தான். 'என்னுடைய பேச்சையாரும் கேட்கிறதில்லை. நீ டாக்ஸியில் வாறதால் தானும் டாக்ஸியில் வரப்போறேனென்று ரஹ்மத் வேற பயமுறுத்துகின்றான். அவனுக்கு கெட்ட சகவாசம் கூடிப்போச்சு'

'அவன் டாக்ஸியில் வர ஆசைப்பட்டால் நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்?'

அம்மி பதில் பேசவில்லை.

மாலையில் ரொம்ப நேரம் கழித்து அஸிஸ் வாசலில் நின்றான். 'சுல்தானி! தயவுசெய்து ஒருநிமிஷம் வெளியே வா' தயக்கத்தோடு அவன் கூறினான்.

'ஏன்?'

'கொஞ்சம் வெளியே வாயேன்!'

அவன் வெளியே வந்தான்;

அஸிஸ் அவனிடம் கூறினான்: அன்று சலூனில் வேலை செய்த

காற்றாடிகளில் ஒன்று நின்று விட்டது. ரஹ்மத்தை மேலே ஏறி அதைச் சுழற்றிவிடச் சொன்னார்கள். திடீரென்று காற்றாடி முழு வேகத்தில் சுற்ற ஆரம்பித்தது. அதன் ஒரு இறகு ரஹ்மத்தின் நாடியைத் தாக்கி விட்டது. ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோய் மருந்து கட்டினார்கள். ரஹ்மத் நடக்கக் கூடாது என்று டாக்டர் கூறினார்

டாக்ஸிக்கருகில் சாஃபி நிற்பதை சுல்தானி கண்டான். ரஹ்மத் உள்ளே அமர்ந்திருந்தான். அவன் முகம் ஆனந்தமாக இருந்தது. அவன் கீழே இறங்குவதற்கு சாஃபி உதவி செய்தான். அஸிஸ் டாக்ஸிக்குப் பணம் கொடுத்தான்.

'எவ்வளவு கொடுக்கிறாய்?' ரஹ்மத் கேட்டான்.

சாஃபி கூறினான், 'உனக்குத் தேவையில்லை'

ரஹ்மத்தைப் படுக்கையில் கிடத்தினார்கள். காயம் பெரிதாக இருந்தது. அவனைக் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். ரத்தம் அதிகமாகப் போய்விட்டது. அவன் மயக்கமுற்றிருந்தபோது முகம் வெளிறிக் கிடந்தது. இப்போது அவன் முகத்தில் புன்முறுவல் பூத்திருந்தது. அம்மி அவனை அணைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அம்மியின் கேள்விகளுக்கு அஸிஸ் அமைதியாகப் பதில் சொன்னான்.

'பிறகு' கேட்டான் அம்மி.

'இவன் ஒரு கெட்டிக்காரன்'

'பிறகு என்ன நடந்ததென்று சொல்லேன்?'

'அஸிஸ் பாய் டி சாப்பிடுகிறீர்களா?'

'வேண்டாம்'

'இல்லை கட்டாயம் சாப்பிட வேணும்'

சாஃபி போய்விட்டான். சுல்தானி கேட்டான் 'டாக்ஸிக்கு எவ்வளவு வந்தது?'

'பரவாயில்லை'

'இல்லை தயவுசெய்து சொல்லுங்கள். எவ்வளவு வந்தது?'

'ரஹ்மத் பெரியவனாக வளரட்டும். என்னைப்போல் தலைமயிர் வெட்டத் தொடங்கியதும் அவனிடம் கேட்டு வாங்கிக் கொள்கிறேன்' அஸிஸ் சிரித்தான்.

'ஒரு ரூபா பத்துப் பைசா! என்று ரஹ்மத் கூறினான்;

அஸிஸ் மீண்டும் சிரித்தான்; சுல்தானிக்கு ரஹ்மத் மேல்கோபம் கோபமாக வந்தது; ஆனால் அவளும் சிரித்தாள்; அம்மி அவர்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். சற்றுப் பொறுத்து அஸிஸ் கேட்டான், 'அவங்களுக்கு இன்னொரு எக்ஸ்ட்ரா தேவைப்படுமா?'

'இல்லை, இப்போ அப்படி ஒன்றும் தேவையாக இல்லை' சுல்தானி கூறினான்.

'எப்படி உன்னுடைய வேலை'

'நல்லாயிருக்கு'

அஸிஸ் புறப்பட்டான். பணத்தைப் பொக்கட்டுக்குள் வைத்தவாறே சொன்னான், 'ரஹ்மத்தை சைக்கிள் ரிக்ஷாவில் கூட்டிக் கொண்டு போகலாம் என்று டாக்டரே கூறினார். ஆனால் சுல்தானி; உன்னுடைய தம்பி பெரிய ஆள். ஏன் தெரியுமா? அவன் சொன்னான். அஸிஸ் பாய்! இன்றைக்கு

நானும் டாக்ஸியில் போக வேணும். நான் ஒரு நாளும் அதில் போனதில்லை. சுல்தானி ஒவ்வொரு நாளும் டாக்ஸியில் வருகிறாள்.

சுல்தானி சிரித்தாள். தனக்கு ஒன்றும் விளங்காத மாதிரி சிரித்தாள். அம்மியின் முகம் உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் போனது. அளவில் போய் விட்டான்.

★

அம்மியும் சுல்தானியும் ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்தார்கள். ரஹ்மத் இருட்டையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அம்மி ஒருதடவையோ இருதடவையோ எழுந்து கேட்டாள். 'ரஹ்மத் உனக்கு வலிக்கிறதா?'

ரஹ்மத்துக்கு வலியாயிருந்தது. ஆனால் 'இல்லை' என்றே அவன் கூறினான்.

‘நீ தூங்கு’

ஆனால் அவன் தூங்கவில்லை. 'எத்தனை அற்புதமான நாள். என் வாழ்க்கையின் முதன் முதலில் டாக்ஸியில் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறேன் சுல்தானியைப் போல்..... அவன் தனது காயத்தில் போடப்பட்ட கட்டுகளைத் தொட்டுப் பார்த்தான். 'நான் காயப்பட்டதற்கு கடவுளே நன்றி. இல்லாவிட்டால் நான் டாக்ஸியில் எப்போது ஏறுவேன் என்று யாருக்குத் தெரியும்.....'

பாதி மூடிய அவனது கண்களுக்குள் டாக்ஸியின் முன்கண்ணடியின் 'வைப்பர்கள்' இடமும் வலமுமாக நீண்ட நேரம் ஆடிக்கொண்டிருந்தன. ★



இலக்கியத் தரமான ரசனை யாளர்களை மல்லிகை இன்னமும் கொன்றடைந்ததில்லை என்ற உண்மை சமீபத்தில் தெரியும். அந்த உண்மையான சுவை ஒரு கவிதை மூலம் தோன்றி வருவதற்குக் கிடைத்திருக்கின்றனர் என்றும் நாம் புரிந்து கொண்டுள்ளோம். எனவே இரு பகுதியினரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளத் தக்கதாக

நெருங்கி வருவண்டும். அதற்கு ஒரே வழி தெரிந்த நண்பர்கள் தெரியாத சுவைஞர்களுக்கு மல்லிகையை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். அவர்களை அதற்கு நெருக்கப்படுத்த வேண்டும்.

மல்லிகையின் போராட்டமே இலக்கிய வேள்வியாகும். இந்த வேள்வியில் தங்களையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் ஆண்டுச் சந்தாவாக ரூபா 12/ஐ உடன் அனுப்பி உதவலாம்.

‘ஆத்மாவை திருடுபவர்’களின் கைகளில் அகப்பட்டுள்ள ஓடுகாலிகள்!

ஸ்பார்தக் பெக்லோஸ்

‘அவனால் அது எப்படி முடிந்தது?’ நான் அந்த மார்ச் மாத இரவில் நேரங்கழித்து வீடு திரும்பிய பொழுது எனது வயதான உறவினர் ஒருவர் இந்தக் கேள்வியுடனேயே என்னை வர வேற்றார். வெள்ளை மானிகையைப் புதிதாகக் ‘குத்தகை’க்கு எடுத்துக்கொண்ட கார்ட்டுக்கும், தேசப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட ஓடுகாலி புகோவ்ஸ்கிக்கு மிடையில் நடைபெற்ற சந்திப்பு பற்றி அப்போது தான் அவர் கேள்விப்பட்டிருந்தார். அன்று இரவு அநேகமாக ஒவ்வொரு சோவியத் வீட்டிலும் இதே கேள்வி ஒலித்துக் கொண்டிருந்திருக்கும் என்று நான் கூறினால் அது மிகையல்ல. இவ் விஷயத்தில் அமெரிக்க அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கை பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என உடனடியாகவே அமெரிக்காவிலும் இதர சில நாடுகளிலுமுள்ள அரசியல் அவதானிகள் மிகச் சரியாகவே அபிப்பிராயத் தெரிவித்திருந்தார்கள். உள்நாட்டில் இதர மக்களால் வெறுக்கப்பட்டவர்களாயும், சட்டத்தைத் தாண்டோன்றித் தனமாய் மீறுபவர்களாயுமிருந்த ஒரு சில புத்தி பேதலித்தவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக ஒரு மாபெரும் நாட்டின் பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு சவால் விடுகின்ற அதே வேளையில், தாமெல்லாம் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்த வந்த சாந்திசேனையினர் என இவர்கள் எப்படித்தான் பாத்தியதை கொண்டாடுகிறார்கள்?

அமெரிக்க காங்கிரஸ்-க்கு விரக்தியுற்று வெளியேறும் போக்கின் மீது விரக்தியுற்ற ஒருவர் அனுப்பியுள்ள பகிரங்கக் கடிதம் இஸ்வஸ்தியாவில் பிரசுரமாகியுள்ளது. சிலி ‘ஆத்மாவைத் திருடுபவர்’களின் கைகளில் ஒரு கருவியாக மாறிவருகின்றனர் எனக் கூறும் இக்கடிதத்தில் மேற்கத்தைய உளவு சேவைகளின் இயக்கத்தின் பின்னணியிலுள்ள மோசமான நோக்கங்களுக்கும் விவரிக்கின்றது:

விசேஷ சேவைகளுக்கு ஏஜண்டுகளைத் திரட்டுகின்ற மாமூலான முறையில் தான் ‘அதிருப்தியடைந்தவர்கள்’ பயிற்றி வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றனர். சமுதாயத்தினால் மறுத்தொதுக்கப்பட்டவர்கள் ஒரு ‘புனிதமான இலட்சிய’த்தை ‘முன்னெடுத்துச் செல்லுபவர்கள்’ என்றும், ‘தியாகிகள்’ என்றும் பிரகடனப்படுத்தப்படுகின்றனர். புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த ‘ஞானிகள்’ முன்னே சில அதிகார வட்டாரங்கள் சாஸ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கும் போது, தாம் லட்சக்கணக்கான மக்களிலிருந்து அந்நியமாகி விடுகின்றன என்பதை இவை மறந்து விடுகின்றன. இந்த அதிகார வட்டாரங்களின் நடவடிக்கையானது இதர நாடுகளினது அரசியலமைப்பு ரீதியிலான தரநியமங்களை ஒட்டுமொத்தமாக உதாசீனஞ் செய்வதற்கொப்பானதாகும்.

இத்தகைய நடவடிக்கைகளை விவரிப்பதற்கு உலகம் முழு

வதிலும் 'இரட்டைத் தரம்' என்ற பதத் தொடர் இப்போதெல்லாம் அதிகமதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. மனித உரிமைகள் பற்றியும் தார்மிக விடுதலை பற்றியும் வாய்கிழியக் கூச்சலிடும் இந்த வட்டாரங்கள் மனித உரிமைகளை காட்டுமிராண்டித்தனமாக மீறிவரும் நாடுகளைக் கண்டித்து ஒரு வார்த்தைதானும் கூறுதுள்ளன. இதற்குக் காரணம் இந்த நாடுகள் அமெரிக்காவின் கூட்டாளி நாடுகளாக இருப்பதுவேயாகும்.

அமெரிக்காவுக்கு அருகிலேயுள்ள நைகராகுவாவில் சர்வாதிகாரி ஸொமோஸாவின் துருப்புக்கள் நாட்டினை இரத்தக்களரியாக்கி விட்டுள்ளனர். மத்திய கிழக்கில், கடந்த 80 ஆண்டுகளாக அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் தேசிய தாயசமற்ற நிலையில் ஒரு இனம் வாழ்ந்து வருகின்றது. பாலஸ்தீனியர்களின் சட்டபூர்வமான பிரதிநிதிகளை அங்கீகரிக்க அமெரிக்கா மறுக்கின்றது. அதே போல், தென்கொரியா, சிலி, பரகுவே, ரெடொஷியா, தென் ஐபிரிக்கா அடிப்படை மனித உரிமைகள் அத்துமீறி நசுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

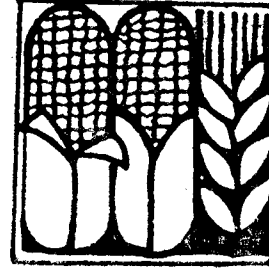
அமெரிக்கா பிறர் மீது தொடுக்கும் பாணத்தை திருப்பி அதன்மீதே ஏவி விடுவதற்கான பல வாய்ப்புகள் உள்ளன. ஆனால் அது வேறு விஷயம். இன்று சர்வதேச சமாதானம் எரிகளை கொண்டிருப்பதெல்லாம், இணக்க அமைதிப் போக்கின் எதிர்காலம், பற்றியேயாகும். வெள்ளை மாளிகை நிர்வாகத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு பல மாதங்களுக்கு முன்னரேயே ஐரோப்பாவிலும், இந்தோ-சீனாவிலும் சோஷலிஸ நாடுகளுக்கு எதிரான மனோவியல் ரீதியான பிரசாரம் ஆரம்பித்து

விட்டது. உலகினை கெடுபிடியுத்த காலத்துக்கு மீண்டும் இழுத்து வருவதற்கான எத்தனிப்புகள் இணக்க அமைதிப் போக்கினால் எதையாவது இழுக்கவுள்ள நாடுகளின் நலன்களுக்கே துணை செய்கின்றன.

உள்நாட்டு விவகாரங்களிலும், இதர நாடுகளைப் பொறுத்தளவிலும் பிரயோகிக்கப்படும் 'இரட்டைத் தர'க் கோட்பாடு வெளிநாட்டுக் கொள்கை முழுவதும் நடைமுறையில் பிளவுபடும் அபாயத்துக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடும்; ஏனெனில், இணக்க அமைதியானது இதர நாடுகளின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையீடுபெறாமையையே வலியுறுத்துகின்றது. யுத்தம், சமாதானம் ஆகியன தொடர்பாகிய மிக முக்கியமான பிரச்சனைகள் பற்றி அமைதியான முறையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடாத்தப்படுவதும் இணக்க அமைதிப் போக்கு முன்வைக்கும் கட்டளைகளில் ஒன்றாகவுள்ளது. தற்போதுதான் சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமிடையில் நடைபெறும் போராடும் கட்டுப்பாட்டுப் பேச்சுவார்த்தைகளினால் நல்ல பெறுபேறுகள் கிடைக்கும் என முழு உலகமும் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இணக்க அமைதிப் போக்கு திசை திரும்பாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என பாரிஸி லிருந்து பிரதமர் நேமண்ட் பார்க்கும், பிரிட்டனின் வெளிநாட்டமைச்சர் டேவிட் ஓவெனும், மேற்கு ஜெர்மன் சான்ஸிலர் ஹெல்மட் ஷிமித்தும் இடையறாது கோரிக்கைகளை விடுத்து வருகின்றனர். இத்தகைய பொறுப்புணர்வு வாஷிங்டனையும் வழிநடத்தும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

★



சமநிலை

சபா. ஜெயராசா

இலக்கியமும், இலக்கிய விமரிசனமும் தான் தமிழின் செயற்பாடென்ற மூடு மந்திரம் இன்னமும் செபஞ் செய்யப்படுதலைக் காணுகின்றோம். ஆக்க இலக்கியங்களில் ஈடுபட்டோரே தமிழறிஞர்கள் என்று விளாசித் தள்ளும் மரபு, புதிய புதிய வடிவங்களை எடுக்கின்றது. இலக்கியத்துறை தவிர்ந்த பிற ஆக்கங்களை தமிழ் மொழியில் மேற்கொண்ட அறிஞர்களின் நினைவுகள் கரைந்து வருகின்றன. விமரிசகர்கள் அவர்களை ஏற்றெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை.

கலாநிதி வ. பொன்னையா* இராமநாதபிள்ளை, ஹண்டி பேரின்பநாயகம் போன்ற அறிவியல் எழுத்தாளர்கள், தமிழ் மொழியிலே தந்த ஆக்கங்களை விமரிசகர்கள் இனங்கண்டு கொள்ளவில்லை. அவர்கள் ஏதாவது 'பாட்டு' அல்லது 'கதை' எழுதியிருந்தால், அவர்களைப் பலர் 'திறமையு' செய்திருப்பார்கள். அறிவியல் எழுத்தாக்கங்களை மேற்கொண்ட குற்றத்தினால் போலும். விபுலாநந்த அடிகள் கூட, சரியாக மதிப்பீடோ அல்லது மறுமதிப்பீடோ செய்யப்படாத நிலையிலேயே இருக்கின்றார்.

தமிழ் மொழி என்றால், அது இலக்கியம்தான் என்ற கதை, புதிதாக வரப்பார்க்கின்றது. இம் முயற்சி, மொழியை ஒரு கோணத்திலேயே விடாப்பிடியாகத் துரத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. மொழி வளர்ச்சி சமூகத்தை விட்டுப் பிரிந்து முடமாகிச் செல்வதன் வெளிப்பாடென்றும் அதனைக் கொள்ள முடியும். நவ இலக்கியத்துவவாதம் கண்மூடித் தனமாக மேலோங்குகின்றது.

தொழில் நுட்பத்துறை யொன்றில் ஆழ்ந்த பயிற்சி கொண்ட ருவர், தனது துறை சார்ந்த எழுத்தோவியம் ஒன்றை ஆக்குவதிலும் பார்க்க, கதை ஒன்றை எழுதிவிட்டால் அதுவே பெருமை என்று கருதுமளவுக்கு, கலங்கல் வளர்ச்சி பெற்று விட்டது.

ஐரோப்பாவில், 'மேதைகள்' என்ற சொல்லின் வரையறை, காலப்பாங்குக்கேற்றவாறு பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்றது. கணித விற்பன்னர்களே உண்மையான அறிவு கொண்டவர்களென்றும், மெய்யியலாளர்களே மேதைகள் என்றும், வானசாஸ்திரம் அறிந்த

வர்களே அறிவு மேம்பாடுடைய வர்களென்றும், இலக்கியச் சிற்பிகளே சிறந்தவர் னென்றும், வெவ்வேறு வளையங்கள் வீசப்பட்டன. ஆனால், தமிழைப் பொறுத்தவரை, இலக்கியம் அறிந்தவர்களே "மேதைகள்" என்ற கருத்து எமது நீண்ட நாட்களையாகும்.

பாரம்பரியங்களையும், கிராமிய விழுமியங்களையும் பேணிக் காக்கும் வடிவங்களாக இலக்கியங்கள் செயற்பட்டமையால், கிராமிய வாழ்வுக்குப் புத்துயிர் னளிக்க வந்த காந்தியம், மொழியின் ஆளுமைக்குரிய பிற துறைகளைத் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. சிறை சென்ற தியாகியா, அல்லது இலக்கியவாதியா என்று மனிதர்களை எடைபோடும் வழக்கம் இன்று தமிழ் நாட்டில் உண்டு.

ஆங்கில இலக்கியத்தை அறியாதவன் மட்டுமல்ல, வெப்ப வியக்கவியலின் இரண்டாம் விதியைத் தெரியாதவன் கூட பண்பாடு அறியாதவன் என்ற கருத்து ஆங்கில நாட்டில் ஏற்கனவே நிலைப்பட்டு விட்டது. தொழில் நுட்பவியலின் வியத்தகு வளர்ச்சி அத்தகைய பண்பாட்டுச் செழுமையை சமநிலையை, ஏற்படுத்தி வருகின்றது. தொழில் நுட்பப் புரட்சி பாரிய அளவிலே நமது நாட்டிலே ஏற்படாவிட்டாலும், அதன் தாக்கத்தை நாளாந்தமும் அணுஅணுவாகவும் அனுபவிக்கின்றோம். தொழில் நுட்பப் புரட்சியே தீங்கானது என்று கிராமங்களுக்கு ஓடிய தத்துவ வாதிகள், ஆக்க இலக்கியத் துறைகளுக்குள்ளே மட்டும் புகுந்து இனிமையும் முழுமையும், திருப்தியும் பெற முயல்கின்றனர்.

இந்த ஒற்றுமைப் போக்கிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்ற பிறகுதான் தனிமைப்பாட்டையும் காணமுடியும். இலக்கணம் கற்றவர் இலக்கணம் கல்லாதவனை அறிவிலி என்கிறார். வரலாற்றுப் பண்டிதர், வரலாறு படிக்காதவனை அஞ்ஞானி என்று வெளியிற் கூறுவிட்டாலும், உள்ளூரே எண்ணிக் கொள்ளுகின்றார். பெளதீகம் கற்றவர், அதனைக் கல்லாதவனைத் தாழ்வரக எண்ணுகின்றார். 'கேத்திர கணிதம் அறியாதான் இப்பல்கலைக் கழகத்துள் நுழையாதிருப்பானாக' என்ற ஆதிக்கிரேக்க வேண்டுகோளுக்கு இவை சற்றும் சளைத்தவையன்று.

முதலாளித்துவத்தின் செறிவு அறிவிலும், கல்வியிலும் நுழைந்து கொள்வதால் அறிவுத் துறைகள் தனியுரிமையாக்கப்படுகின்றன. தனியுரிமையால் இலாபம் பெற எண்ணுவோர் அதற்காக மூர்க்கத்தனமாகப் பாடுபட்டே செய்வர்.

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது உரையாற்றிய ஜனாப கமால்ஜின் அவர்கள் இலக்கிய நூல்களைப் போன்று அறிவியல் நூல்களுக்கு உரிய வெளியீட்டு விழாக்கள், தமிழிலே பரவாக நிகழும் நாள் எந்நாளோ என்ற ஏக்கத்தைச் சொல்கார். நூலகர் என்ற அனுபவத்தினால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பிறிதொரு கோணத்திலே அவரால் நன்கு அணுக முடிந்தது.

இச்சந்தர்ப்பத்திலே கோடிட்டுக் காட்டக்கூடிய பிறிதொரு விஷயமும் உண்டு. நமது விமரிசகர்கள் பலர் மொழி, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளைத் தவிர்த்த பிற துறைகளில் அறிவு குன்றியவர்களாயிருத்தலும்

இதற்குரிய முழுமுதற் காரணங்களுள் ஒன்றாகும். அதனால் பிற துறையாக்கங்களை நயக்கவோ, அளவிடு செய்யவோ முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

நடுத்தர வர்க்க இலக்கியத்தின் திசையை வழிப்படுத்தும் பாரிய விமரிசகர்கள், மேற்குறிப்பிட்ட சமநிலையைப் பேண முயற்சிக்காத நிலையில் பொது சனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் இச் சமநிலையைக் கருத்திற் கொண்டமை தேவையே (கேள்வி) அடிப்படையில் விளக்கக் கூடிய ஒரு செயற்பாடாகும்.

கல்வி விரிவும், கற்கும் உள்ளடக்கச் சிறப்பும், தொழில் நுட்ப விருத்தி மனிதனுக்கு ஈடேற்றும் சகங்களும், மொழி, இலக்கியத் துறை சார்ந்த வாசிப்புடன் மட்டும் அவனைக்

கட்டுப்படுத்திவிட முடியாத சக்திகளாகின்றன. அக்கம் பக்கம் பார்க்காமல், தொடர்ந்து மொழி இலக்கியத்துறை சார்ந்த ஆக்க முயற்சிகளைத்தான் விமரிசகர்கள் ருகிபார்த்துக் கொண்டிருப்பார்களேயானால், புதிய வாசகர்களும், பொது சனத் தொடர்பு சாதனங்களும் அவர்களுக்கு மேலாகப் பாய்ந்து சென்றாலும் வியப்பில்லை.

எழுதும் ஆற்றல் உள்ளவர்களே! ஆக்க இலக்கியத்துறைகளில் மட்டுமன்றி, கல்வித் துறைசார்ந்த பிற இலக்கியங்களிலும் உங்கள் கைவரிசையைக் காட்டுங்கள் அவைகளும் அமரசிருஷ்டிகள்தான். அவற்றை 'நலனாய்வு' செய்யும் விமரிசகர்கள் எங்கள் மத்தியிலே இல்லை யென்றே குறைபட வேண்டாம்.

★

ரன்பக் — முட்டைப் பூச்சி கொல்லி

ரனரெட் — எலி கொல்லி

ரன் இன் செக்ட் கில்லர் — சகல பூச்சிக் கொல்லி

ஈலா கொஸ்மெடிக்

சகலவித பேப்பர் பேக்ஸ் சைஸ்கள்

தயாரிப்பாளர் :-

அப்துல்லா இன்டஸ்ட்ரீஸ்

அன்

பேப்பர் பேக்ஸ் மெனுபெக்ஷரி

72, பார்பர் வீதி,

கொழும்பு - 13

தொலைபேசி: 33952

மனித உரிமைகள்:

ஒரு சோவியத் கண்ணோட்டம்

வலரி ரெலியின்

சமுதாயத்தின் ஜனநாயக அமைப்பு, மனித உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் என்ற உன்னத கோட்பாடுகளைத் தமது அரசியலமைப்பில் பிரகடனப்படுத்தாத நாடுகளே இன்று இல்லை.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பிரபல அரசியலமைப்பு சகல மனிதருக்கும் சமத்துவமும் சுதந்திரமும் உண்டு என்று கூறுகிறது. பிரான்சின் மனிதர்களும் பிரஜைகளினதும் உரிமைகளின் பிரகடனமானது சகல பிரஜைகளினதும் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது. இன்றைய பிரிட்டிஷ் மக்கள் தமது பாராளுமன்ற அமைப்புக் குறித்துப் பெருமைப்படுகிறார்கள்.

இவையனைத்தும் பிரகடனங்களேதாம். ஆனால் நடைமுறை முற்றிலும் மாறுபட்டது. அண்மைக் கால உதாரணங்களை இங்கு காணலாம்.

புருக்லினில் சுறுத்தவர் பள்ளியைச் சேர்ந்த ரண்டொல்ப் இவான்ஸ் என்ற 1 வயதுப் பையனை எவன்னைப் போலீஸ் காரரொருவன் சுட்டுக் கொன்றான்.

அரசியல் காரணங்களுக்காக ஆயிரக்கணக்கான மேற்கு ஜெர்மனியர்கள் வேலைகளை இழந்து நீக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அல்ஸ்டரில் 200 கைதிகளைச் சித்திரவதை செய்ததற்காக

மனித உரிமைகளுக்கான ஐரோப்பிய நீதிமன்றம் பிரிட்டனைக் குற்றம் சாட்டியுள்ளது.

ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள், சுதந்திரங்கள், ஆகிய உன்னத கோட்பாடுகள் காலடியில் போட்டு நசுக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் புதிது புதிதாக சிலி, தென்னாபிரிக்கா, ரொடீஷியா, பராகுவே, இஸ்ரேல் மற்றும் பல நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

ஆயினும் உலகில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை நாம் மறைப்பதற்குமில்லை. 20 நூற்றாண்டானது லட்சோப லட்சம் மக்களைப் பலியெடுத்த நாள்களது ஒஸ்லியனும். புச்சன் வால்ட் வாயு அறைகளையும் அட்லாண்டா, டல்லஸ், பெல் கிபாஸ்ட், சொல்டோ படுகொலைகளையும் கொண்டிருந்த போதிலும் மனித குலத்தில் பெரும் பகுதியினருக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் இன்று உலகம் சுதந்திரமளித்துள்ளது.

இதை, சோவியத் மக்களாகிய நாம், நமது அக்டோபர் புரட்சியிலிருந்து எழுந்த பேரலையின் விளைவு என்றே கூறுவோம். காலனியாதிக்க சக்கராதிபத்தியங்கள் தகர்ந்து விழுந்து விட்டன. முதலாளித்துவ நாடுகளில் உழைக்கும் மக்கள் தமது உரிமைகளுக்காகக் கடுமையான

போராட்டத்தை ஆரம்பித்துள்ளனர்.

பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு வர்க்கங்களால் வெவ்வேறுபட்ட வழிகளில் உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் அர்த்தப்படுத்தப் படுவது இயல்புதான். இங்கு நான் எனது கருத்துக்களை வாசகர் மீது திணிப்பது எனது நோக்கமல்ல. நமது நாட்டில் பிரஜைகள் அனுபவிக்கும் உரிமைகள் பற்றிக் கூறவே விரும்புகிறேன்.

சோவியத் யூனியனில் ஒவ்வொரு தனிமனிதனினதும் உரிமையானது அரசியல் சுதந்திரங்களையும் (பேச்சு, எழுத்து, கூட்டம், தெரிவு செய்தல், தெரிவு செய்யப்படுதல்) சமூக சுதந்திரங்களையும் (வேலை, ஓய்வு, உல்லாசம், இலவசக் கல்வி, மருத்துவ வசதி, முதிய, நோயுற்ற, ஆற்றமிழந்த காலங்களில் கவனிப்பு) உள்ளடங்கியுள்ளது.

தேசியத்தையோ, இனத்தையோ கருத்தில் கொள்ளாது சகல சகல சோவியத் பிரஜைகளுக்கும் சமத்துவமான உரிமைகள் உள்ளன. இது ஒரு மீறப்பட முடியாத சட்டம். ஆண்களுக்குச் சமமான சகல துறைகளிலும் பெண்கள் அனைத்துரிமைகளையும் அனுபவிக்கிறார்கள்.

இவை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, சோவியத் சமுதாயத்தில் உத்தரவாதமும் செய்யப்பட்டு உள்ளன. உழைப்பதற்கான உரிமை திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்பினால் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அரை நூற்றாண்டாக இங்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டமே இல்லை. முதிய காலத்தில் விலக்கின்றி சகலரும் கவனிக்கப்படுகின்றனர். ஏனெனில் தனது பிரஜைகளுக்குச் சமூகப் காப்பு

புறுதிகளை வழங்கிய முதல் நாடு சோவியத் யூனியன்தான். கல்வியும் மருத்துவ வசதியும் இலவசமாக அளிக்கப்பட்ட முதல் நாடும் சோவியத் யூனியன்தான்.

நமது நாட்டின் சமூக அமைப்பு வேறுபட்டது; தனியார் உடைமைகள் இங்கு இல்லை. சகல உற்பத்திச் சாதனங்களும் வங்கிகளும் மக்களுக்கே சொந்தமாகாவன. இதை நாம் எமது சுதந்திரத்தின் பொருளாதார அடித்தளங்களாகக் கருதுகிறோம். ஏனெனில் ஒரு லட்சாதிபதியும் ஒரு கூலித் தொழிலாளியும் ஒரு நாட்டில் இருந்தால் அங்கு சமத்துவமில்லை.

மனித உரிமைகள் பற்றிய விவகாரத்தில் எம்மீது நிர்ப்பந்தங்கள் கொண்டுவர சில மேற்கத்திய வட்டாரங்கள் முயற்சி செய்கின்றன. அதோடு நாம் எதை நீதியானது நியாயமானது என்று நினைக்கின்றோமோ, அந்தச் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிராகரிக்கவும் அவை முனைந்துள்ளன.

சோவியத் யூனியனில் மக்கள் மீதும் அவர்களது நலன்கள் மீதும் நம்பிக்கையற்ற ஒரு சிறு குழுவினர் இருக்கிறார்கள். இந்த 'அதிருப்தியாளர்'களை மேற்குலக வட்டாரங்கள் பயன்படுத்துகின்றன. இக் குழுவினர் வெளி நாடுகளிலுள்ள சோவியத் விரோதிகளுடன் இணைந்துள்ளனர்.

இந்த 'அதிருப்தியாளர்'கள் தண்டிக்கப் படுகிறார்கள் என்று மேற்குலக மக்களுக்குப் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. இது தவறான செய்தி. நாட்டின் சமூக அமைப்பைப் பலவீனப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் அல்லது ராஜ்ய, சமூக

அமைப்பை அவமதிக்கும் வகையில் திட்டமிட்டுச் செயல்படுபவர்கள் மீதே சட்டப்படி மக்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள்.

சோவியத் சட்டங்களின் விதிமுறைகள் ஐ. நா. வின் சர்வதேச மனித உரிமைகள் பற்றிய கொள்கைகளுக்கு மாறுபட்டனவையல்ல. இவற்றில் ஒன்று கூறுவதாவது, ஒருவன் தனது உரிமைகளை அனுபவிக்கும்போது அவன், சட்டத்தினால் உறுதி செய்யப்பட்ட எல்லைகளுக்குள்ளும் ராஜ்ய பந்தோபஸ்தின் நலன்களுக்கு அல்லது பொது மக்களது ஒழுங்கு அல்லது இதரர்களது உரிமைகளையும் விடுதலையையும் பாதுகாப்பதற்கு ஜனநாயக சமுதாயத்தில் வீதிக் கப்பட்டுள்ள எல்லைகளுக்குள்ளுமே அனுபவிக்க வேண்டும்.

மனித உரிமைகள் ஒவ்வொரு நாட்டின் கட்டுக்கோப்புக்குள், கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட தேசிய சட்டங்களுக்கமையவே அனுஷ்டிக்கப்படல் வேண்டும் என்று ஐ. நா. மனித உரிமைகளின் சர்வதேச இயல்புக்கு வடிவம் கொடுக்கிறது.

சட்டத்தை உருவாக்குவது ஒவ்வொரு தன்னாதிக்க நாட்டினதும் விவகாரம் என்பதை அனைவரும் ஏற்பார்களாயின், இத்துறையிலான சர்வதேச ஒத்துழைப்பானது, நாடுகளது உள்நாட்டு நீதி பரிபாலன அமைப்பின் கோடுகளைத் தாண்ட முடியாது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது ஹெல் சிங்கி மகாநாட்டின் இறுதி அறிக்கையிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் மத்தியிலான தகவல் பரிமாற்றமும் கலாசார பரிமாற்றமும் தன்னாதிக்கம், உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடாமை என்ற கோட்பாடுகளைக் கண்டிப்பாக அனுசரித்து நடக்க வேண்டும் என்று அது கூறுகிறது.

எம். ஏ. நுஹ்மானின் தாத்தாமாரும் பேரர்களும்

முதலிய
5 நெடுங்கவிதைகளின் தொகுதி
வெளிவந்து விட்டது
விலை ரூபா 5-00

தொடர்பு கொள்க:

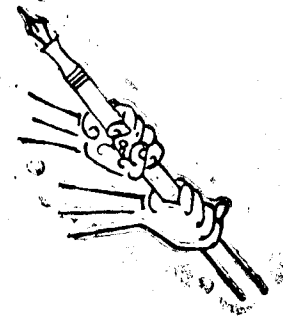
எம். ஏ. நுஹ்மான்
தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாண வளாகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

அதனால்தான் 'சோவியத் யூனியனின் அதிருப்தியாளர்களைப் பாதுகாக்க' என்று மேற்குலகம் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ள பிரசாரத்தை முடிவமைதிக்கு எதிரானதொரு மனோதத்துவப் போர் என்றே சோவியத் மக்கள் கருதுகிறார்கள்.

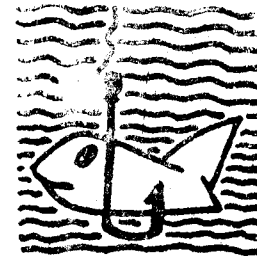
மனித உரிமைகள் குறித்து மிக ஆழமாக விவாதிக்க சோவியத் பிரஜைகள் பயப்படவில்லை. இந்த உரிமைகள் சோவியத் யூனியனில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, புரட்சியினால் நாட்டில் சோஷலிஸம் அடைந்துள்ள வெற்றியினால் மெய்யாகவே உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆனால் மனித உரிமைகள் பற்றிய விவாதங்கள் எதுவும் சர்வதேச ஒத்துழைப்பைத் தகர்ப்பதாகவோ, நிர்ப்பந்தத்தைக் கொண்டுவரும் அல்லது 'பிளாக்மெயில்' செய்யும் ஒரு சாதனமாகவோ இருக்கக் கூடாது.

இதுதான் எமது கருத்து, இது நியாயமானது என்பதில் நாம் உறுதியாகவிருக்கின்றோம்.



தூண்டில்.....



டொமினிக் ஜீவா

★ இந்தியத் தேர்தலில் ஏற்படப் போகும் மாற்றங்கள் பற்றிச் சென்ற இதழில் நீங்கள் குறிப்பிட்ட கணிப்பீடு பொய்த்துப் போய் விட்டதே, உங்களது கருத்து என்ன?

கரணவாய். ம. சிங்கராசா

எனது கருத்துக்கு நேர் மாறான சம்பவங்கள் நடைபெற்று விட்டது உண்மை. எனக்குக் கிடைத்த தகவல்கள், தொடர்புகள் எல்லாம் தென்னிந்தியாவில் இருந்தே பெற்றுக் கொண்டேன். தென்னக முடிவுகளும் எனது கருத்தையே ஒப்புக் கொள்ளுகின்றன. வட இந்தியாதான் ஒரே அலையில் மக்களைச் சரித்து விட்டுள்ளது.

இதை யாருமே — எந்த விண்ணுமே — எதிர் பார்க்கவில்லை. இது ஒருபுறமிருக்க என மற்றைய கருத்துக்களையும் பார்க்க வேண்டும். வெற்றி பெற்றுள்ள ஜனதா கூட்டம் ஒரு கதம்பக் குதம்பலணி. இந்திரா எதிர்ப்பு வெளி வெற்றி பெற்றுள்ளதே தவிர, ஒரு கொள்கையோ திட்டமோ வெல்லவில்லை. எனவே இந்தக் கூட்டணி தொடர்ந்து நண்ட நாட்கள், ஆளமுடியாது; ஆரம்ப ரூர்த்தனமாக ஏதோ சில நல்லது நடைபெறலாம். ஆனால் போகப் போக இந்தக் கும்பல் தமக்குள் தாமே மோதுப்பட்டுச் சிதறும். மிசா சட்டப் படி கம்பி எண்ணிய சமூக தீய சக்திகள் சுதந்திரமாக வெளிவந்துள்ளன. ஜனதா இவைகளின் நேச சக்தி என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். ஜனதாவின் கூட்டணிக் கட்சிகள் பச்சை இனவாத, சாதிவாத, மாகாணவாத வெறுப்புக் கட்சிகளே. முன்னர் ஒரேயொரு பிரதம மந்திரி இருந்தார். இனிமேல் வெற்றிபெற்ற ஜனதா எம்பிகள் ஒவ்வொருவருமே பிரதம மந்திரிகள்தான். அப்படித்தான் அறிக்கைகளும், கருத்துக்களும் வெளிவருகின்றன. பொறுத்திருந்து பாருங்கள். கூடிய சீக்கிரம் மக்களின் வெறுப்பு இவர்களுக்கு எதிராகவே திசை திரும்பும். அந்த அலை வீச்சில் இந்தப் பிற்போக்குக் கூட்டணி 'சடசட' வெனச் சரிந்து கொட்டுண்டு போவதைக் காணக் கூடியதற்கு இருக்கும். இது நமக்கும் ஒரு பாடமாக அமையலாம்.

★ ஜெயகாந்தனின் 'ஜய ஜய சங்கர...' தொடர் நாவல் முற்றுப் பெறுமுன் விமர்சனத்துக்கு முந்தி விட்டார்களே?

கல்முனை: எம். ஏ. நடராசன்

ஜெயகாந்தனின் ஜய ஜய சங்கர... நாவல் சம்பந்தமாகத் தான் எனது கருத்தைச் சொன்னேனே தவிர, அவரது தொடர் நாவல் பற்றி எனக்குப் பிரச்சினையில்லை. அது தொடர்பான மன வெளி மனிதர்கள் படித்துப் பார்த்தேன். அது எனது விமர்சனத்துக்கு உரியதாக எனது மனதில் படவேயில்லை.

★ உங்களது சமீப கருத்துக்களையும் பேச்சுக்களையும் அவதானித்து வருபவன் என்கின்ற முறையில் ஒன்றைக் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். நீங்கள் கலாநிதிகளையும் வளாகங்களையும் எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கத் துவங்கியுள்ளீர்களோ எனச் சந்தேகப்படுகின்றேன். இது சரியான மதிப்பீடா என்பதைத் தெளிவு படுத்துங்கள்.

எஸ். ஸ்ரீஸ்கந்தராசா
கொழும்பு - 6.

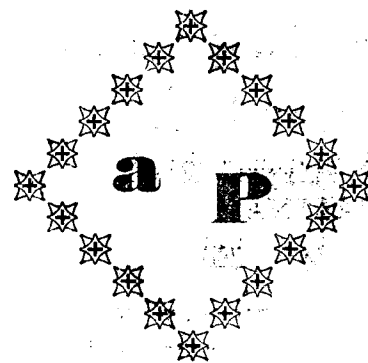
இப்படியான ஓர் எண்ணம் இலக்கிய வட்டாரத்தில் பரவி வருவதைப் பல நண்பர்கள் என்னிடம் நேரில் விவாதிக்கும் போது சொல்லியுள்ளனர். முதலாவதாக நான் கலாநிதிகளுக்கோ வளாகங்களுக்கோ எதிரான கருத்துக்களைக் கூறும் பொழுது மிக நிதானமாகச் சிந்தித்தே சொல்லுவதுண்டு. கலாநிதிகள் என இலக்கிய வட்டாரத்தில் குறிப்பிடும் பொழுது கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றோரே நமது கவனிப்பில் தென்படுகின்றனர். இவர்கள் கலாநிதிகளாகவோ, வளாகப் பொறுப்பாளராகவோ என்னைப் போன்றவர்களுக்கு இலக்கிய உலகில் அறிமுகமானவர்களல்ல. மிக இளம் வயதிலேயே — பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே — கல்லூரி மாணவர்களாக அவர்கள் இருந்த காலத்

திலேயே இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்ட உணர்வுகலந்த நட்பு — தெளிவாகச் சொல்லப் போனால் தத்துவார்த்த ரீதியாக இலக்கிய உலகில் நம்மிடையே ஏற்பட்ட தோழமைப் பிணைப்பே நம்மை நெருக்கமானவர்களாக உருவாக்கியது. அதனுடைய ஸ்தாபன வடிவமாக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் விளங்கிற்று. நாம் அனைவரும் அதன் ஊடுபாவாக இயங்கி நம்மையும் இயக்கத்தையும் பக்கம் பக்கமாக வளர்த்து வந்துள்ளோம். எனவே இங்கே வளாகம், கலாநிதிப் பிரச்சினைக்கே இடமில்லை. அதே சமயம் இதை அடி ஆதாரமாகக் கொண்டு — 'கலாநிதி — வளாகம்' என்ற கூட்டிற்குள் இலக்கியத்தைச் சிறைப் பிடித்தடைக்கும் முயற்சிகளும் இன்று நம்மிடையே இல்லாமல் இல்லை. எனவே எனது கருத்து, தனிப்பட்ட ஆட்களுக்கு எதிரான விவகாரமல்ல. இப்படியான அபாயம் வருங்காலத்தில் நமது நாட்டில் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்ற எச்சரிக்கைக் குரலாக அமைந்துள்ளதாக நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டால் அக் கருத்துடன் நான் உடன் படுகின்றேன்.

★ தூண்டில் பகுதி ரசனையாளர்களில் நானும் ஒருத்தி: அதன் பக்கங்களைக் கூட்டினால் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு உதவியாய் இருக்கும்.

உரும்பராய். எஸ். தேவநாயகி

உண்மை. அதே சமயம் தரமான — அழமான — நகைச்சுவை மிளிரும் கேள்விகளைக் கேட்கக்கூடியவர்கள் பெருகினால்தான் அது சாத்தியமாகும். எனவே கேள்விகளின் தரம் பெருகும்போது கூடிய பக்கங்கள் சேர்க்கப்படும்.



With Best Compliments

from:

Arasan Printers

30, HYDE PARK CORNER
COLOMBO-2.

TELEPHONE: 26482

Jaffna Municipality Multi-Purpose Co-operative Society Limited,

**74/3, Alfred Duraiappah Road,
JAFFNA.**

Telephone No : 350

OFFERS ALL YOUR REQUIREMENTS AT FAIR PRICES
Through its network of 48 Branches and

1. Co-op. Hardware at 259, Stanley Road, Jaffna - For all building materials.
2. Co-op. Town Shop at 29, Main Street, Jaffna - Gift items, Textiles, Sports goods, etc. etc.
3. Powerloom Factory, Kandy Road. Ariyalai - for white poplin.
4. Grand Bazaar, Main Retail Shop at 15/1, Power House Road, Jaffna. Textiles. Consumer goods. Presentation articles etc.
5. Co - operative Printers at 57, Main Street, Jaffna. Quality printing of Forms, Registers etc.
6. Chief Organisers of National Lotteries Board at No. 12 Upstairs, Model Market, Grand Bazaar, Jaffna. Buy a Sweep ticket and win a Prize.
7. Co - operative Gas Filling Station at K. K. S. Road, Jaffna for all petroleum products.
8. Co - operative Milk shop at Power House Road, Grand Bazaar, Jaffna for all National Milk Board Products.
9. Co - operative Hospital at 9, Kandy Road, Jaffna. Specialists attend on all patients and also Eye Operations undertaken by eye - Specialist from Colombo.
10. Co - operative Rural Bank at Hospital Road, Jaffna for Pawn Broking, Comprehensive & Agriculture loans and savings.